

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Időszerű politikai feladat

A munkahelyi demokrácia erősítése

A munkahelyi demokrácia megvalósítása pártunk munkáspolitikájának döntő kérdése. Ez a munkáspolitikai azonban elképzelhetetlen üzemi demokrácia nélkül, ezért az elmúlt években központi kérdés volt a dolgozók beleszólási jogainak szélesítése és mélyítése.

A postás dolgozóknak is alapvető joguk minden munkahelyen, hogy részt vegyenek a postaszervek ügyeinek intézésében, méghozzá nemcsak a *hogyan*, hanem a *mit* kérdésében is, ami egyben a vezetésben való részvételt is jelenti.

Szocialista rendszerünk fejlődése lehetővé és egyben szükségessé tette a hatalom gyakorlásának kiszélesítését, a közvetlen és a képviselői fórumok jog- és hatáskörének növelését. Mindez erősítette a dolgozók tulajdonosi érzetét, hozzájárult az újszerű alkotó tevékenység kibontakozásához. A több évtizedes gyakorlat azt igazolja, hogy az üzemi demokrácia a szakszervezeti keretek között jó kezekben van.

Részvétel a vezetésben

Egy esztendeje tán, hogy állást foglaltunk abban, hogy a bizalmiak és általuk a szakszervezeti tagság szerepét erősítsük. Az elmúlt időszak arról győzt meg minket, hogy a bizalmiak aktív, a postás dolgozók érdekében végzett tevékenysége segítette kiteljesedni munkás-hétköznapjaink demokratizmusát. Tovább kell mennünk ezen az úton, a szocialista demokrácia útján. Ez társadalmunk alapvető mozgató ereje is. Egy szóval szélesíteni, erősíteni kívánjuk dolgozóink beleszólását saját hivataluk, üzemi életébe.

Jelentős eseménynek tekintjük tehát mozgalmunkban szakszervezetünk elnökségének majd központi vezetőségének egymást követő tanácskozásait, amelyeken a szakszervezeti demokrácia továbbfejlesztéséről, annak a jövőben betöltött szerepéről kellett – a Postavezérgazgatósággal együtt hozandó határozat tervezetének és elnökségünk irányelvtervezétének alapján – véleményt alkotni, dönteni.

Gáspár Sándor, a SZOT főtitkára, a magyar szakszervezetek XXIII. kongresszusán a szakszervezeti demokrácia kérdésével kapcsolatban a következőket mondta: „Nem lehet megengedni, hogy bárhol is figyelmen kívül hagyják a dolgozók véleményét. És aki ezt nem érti, az nem érti céljait. Nem érzi, hogy a szocialista vállalat vezetésének szerves része az üzemi demokrácia. Ezt senki se értelmezze másképpen, és ne állítsa szembe az egyszemélyi vezetés elvével!”

De mennyit kellett dolgoznunk, tennünk, hogy eredményeink nyomán a fenti szavak a valóság talaján áll-

va testet ölthettek! Hogyan is jutottunk el demokratizmusunk e mérföldkövéhez?

Bizalmiak tanácskozása

A Minisztertanács és a SZOT felkérésére 50 vállalatnál létrehozták a munkásküldöttek tanácskozásait, illetőleg a bizalmiak, főbizalmiak tanácskozásait. A kísérlet célja olyan újabb intézményes lehetőség megteremtése volt, amelynek segítségével a dolgozók az eddigiekhez képest közvetlenebb módon vehettek részt a vállalati, hivatali ügyek intézésében, eldöntésében. A kísérlet – amelyben egyik postaszervek is részt vett – hozzájárult a munkások és vezetők kölcsönös tájékozottságának javításához, ezáltal az egy nyelven beszéléshez. Ugyanakkor az is kitűnt, hogy a tanácskozások konzultációs jellege, vagyis véleményezési jogköre nem elégséges az igényeket, Ennél több lehetőség rejlik bennük, célszerű hát, ha jogkörüket kibővítiük.

Az üzemi demokrácia tartalmi továbbfejlesztése mindezek mellett azt igényli, hogy a dolgozók részvétele a vezetésben és az egyszemélyi vezetés elve kölcsönhatásában egymást erősítse.

Az eddigiekhez még inkább el kell fogadtatnunk, hogy a gazdasági vezetők munkájukban az üzemi demokráciával úgy számoljanak, mint a szocialista gazdálkodás lényeges, állandóan ható politikai és gazdasági tényezőjével. Ez a követelmény magába foglalja a kollektívának való rendszeres beszámolást a gazdálkodásról, a termelés gátjainak feltárását, véleménykérést a tervekhez, a fejlesztési elképzelésekhez, a dolgozók észrevételeinek, javaslatainak felelősségteljes kezelését, az üzemi demokrácia fórumai működési feltételeinek biztosítását.

Együtttes ülés

Másrészről a dolgozók kollektívája segítse az egyszemélyi vezetés következetes megvalósulását. Elsősorban úgy, hogy rendszeresen, de felelősséggel gyakorolja az üzemi demokratikus jogokat. A bizalmiak testületének munkájában olyan magatartásformát kell általánossá tennünk, amely megfontoltan egyeztetni a különböző érdekeket, figyelembe véve a nagyobb közösség érdekeit, az elsőbbséget. Tehát a jogokat együtt értelmezi a kollektívával. Támogatja a rendet, a fegyelmet, a hatékonyabb munkát követelő követelményeket. Olyan üzemi közvéleményt alakít ki, amely kellőképpen érzékeli, hogy mikor van helye a vitának és mikor a fegyelmezett végrehajtásnak. Tehát a társadalmi tulajdon fogalmát érti, érzi, a gazda fejével gondolkodik.

Az említett határozattervezet az üzemi demokrácia

rendszerén belül az egyes tanácskozások között igyekezik helyes munkamegosztást kialakítani.

A termelés, a szolgáltatás, a gazdálkodás anyagi szervezési, műszaki oldalával elsősorban a brigádtervezetek, a termelési tanácskozások foglalkoznak. A gazdálkodási, az elosztási és érdekvédelmi kérdésekről a bizalmiak testülete és a szakszervezeti tanács együttes ülése határoz.

A vezetők megítélése

Az utóbbi fórum, rendszerét illetően, nem egészen új, nem egészen ismeretlen a postaszerveknél, elnökségünk 1976. évi határozatában már életre hívta a bizalmiak, a bizalmiküldöttek tanácskozásait. Mivel ez a szakszervezeti fórum az üzemi demokrácia egyik leglényesebb formája lesz, nagyobb jog- és hatáskörrel fog rendelkezni, mint eddig a bizalmiak tanácskozása.

Az újja formálódó, jogalkban megerősödő testületeket nem azonnal és nem minden területen kívánjuk működtetni. Azok fokozatos, szakaszos bevezetését javasoljuk. Úgy gondoljuk, a második ütemben bekapcsolódó postaszervek kevesebb hibával, a többi postaszervek tapasztalatait felhasználva fogják a bizalmiak és a szakszervezeti tanácsok együttes tanácskozási testületeit kialakítani.

Az együttes ülések helyes működésének igen fontos feltétele – amint azt elnökségünk irányelvtervezete is tartalmazza –, hogy elmélyüljön a szakszervezeti demokrácia, tartalmában fejlődjön a szakszervezeti csoportok munkája, hatékonyabb legyen a bizalmiak tevékenysége. Ezért a bizalmiak, a bizalmiküldöttek alapvető feladatának tekintjük, hogy rendszeresen összegezzék a szakszervezeti csoport tagjainak, küldöttek esetén a hozzájuk tartozó szakszervezeti csoportoknak az álláspontját, véleményét, és azt képviseljük az együttes ülésen. Ugyanakkor az együttes ülésen hozott döntésekről, álláspontokról tájékoztatni kell a többi szakszervezeti bizalmi és általuk a tagságot is.

Az együttes üléseknek teljesen új hatáskörük az, hogy a gazdasági vezetők munkáját évente értékelik. Ezt az értékelést az előző időszak tervteljesítéséről szóló vezetői beszámoló, a következő évi vagy középtávú célok és az ezekkel kapcsolatos szakszervezeti bizottsági előterjesztések alapján kell elvégezni.

A szakszervezeti szerveknek fontos feladatuk lesz, hogy az évenkénti értékeléseket figyelembe véve ítélik meg a gazdasági vezetőket, amikor minősítésükre sor kerül.

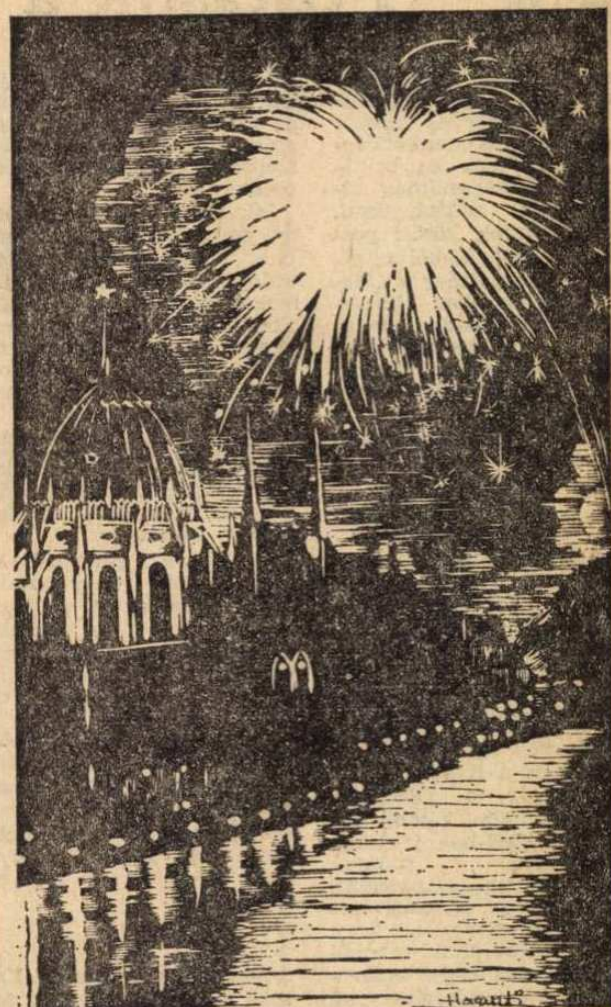
Úgy véljük, hogy az üzemi demokráciát nem elég csak fórumainak megváltoz-

XXII. ÉVFOLYAM

8. SZÁM

1977. AUGUSZTUS

ÁRA: 60 FILLÉR

Augusztus 20. ősi nemzeti ünnepünk. Népünk számára nemcsak pusztán naptári dátum ez, hanem olyan nap, amely – mint minden nemzeti ünnepünk – szorosan kapcsolódik életünk, hazánk fordulópontjaihoz, jelentős eseményeihez.

1949 augusztusában az országgyűlés elfogadta és társadalmunk alapirányelvévé tette alkotmányunkat. Ezért augusztus 20-a alkotmányunk születésnapja. Az alkotmány népünk legjobbjai küzdelmének, harcának eredményeit rögzítette, amikor kimondta: „a Magyar Népköztársaságban minden hatalom a dolgozó népé”. Alkotmányunk ünnepét köszöntve, tisztelegve emlékeztünk gazdag történelmi hagyományainkra, az államalapító István királyra, ezeréves történelmi küzdelmünkre, a fennmaradásunkért folytatott függetlenségi harcokra, emlékeztünk apánkra, nagypapánkra, és a mai nemzedék küzdelmére is.

Augusztus 20-a hosszú időt óta az új kényerű ünnepe is, s mint ilyen – szimbólus: hirdeti az emberi munka teremtő erejét, értelmét, jelzi az élet megújulását.

Amióta gabona terem földjeinken, s abból kenyert sütünk, e napon a természeti hagyományok jelképeként szegjük meg az új búzából készült kenyeret. Azt a kenyeret, melyből a dolgozó népek hosszú évszázadokon át csak igen vékony szelet jutott. Alkotmányunk 1972-es módosítása óta már azt is leszögeztük, hogy „a Magyar Népköztársaság szocialista állam”. Tehetjük, hiszen uralkodóvá váltak a szocialista termelési viszonyok, tovább fejlődött a szocialista demokrácia. Szocialista társadalmi rendünk szilárd, ennek éppen az alkotmány a legfőbb leteleményese.

Az idei augusztus 20-át a Nagy Októberi Szocialista Forradalom győzelmének 60. évfordulója hangulatában is ünnepeljük. Ennek tiszteletére, a csepei mun-

kások kezdeményezése nyomán a postás dolgozók, a postás szocialista brigádok is csatlakoztak ahhoz a munkaversenyhez, amelyben az elért eredmények nagyban hozzájárulnak a népgazdaság – ezen belül a Posta – V. 5 éves terve sikeres teljesítéséhez.

E szempontból rendkívül fontos az 1977-es esztendő, melyben a Postának is nagy feladatai vannak. Az eddigi ismeretek azt bizonyítják, hogy 1977. I. félévében a postások jól dolgoztak. Az eddigi eredmény 6,7 százalékkal magasabb a tervezettnél. Ez bizakodással tölthet el bennünket az egész évi eredmény szempontjából, hiszen a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulója tisz-

teletére tett munkavállalások jó részének teljesítése a II. félévben jelentkezik. Az ünnep alkalmából is köszöntjük az alkotó, a szocialista Posta jó hírét tovább öregbítő, a feladatát mindig becsületesen ellátó, a szocialista munkaversenyben is részt vevő postás dolgozókat, brigádokat, beosztottakat és vezetőket, egész szakszervezeti tagságunkat.

Szocialista alkotmányunk 28 éve alatt jelentősen megváltoztak a postások élet- és munkakörülményei. Ez mindannyiunkat további helytállásra is kötelez. S ezt tudjuk is.

életben mutatkozik meg, sikerük pedig elsősorban a postaszervek gazdasági és mozgalmi vezetésén múlik, azon, hogy miképpen sikerül a központi szabályozást a helyi viszonyoknak legmegfelelőbb módon átültetni és érvényesíteni.

A soron következő időszak egyik legfontosabb politikai teendője a folyamat minden téren való erősítése, gyorsítása, a munkahelyi demokratizmus érdekében kibontakoztatása. E törek-

vés egyben rendkívül népszerű is, mert minden dolgozó igényével és egyetértésével találkozik.

Meg vagyunk győződve arról, hogy az üzemi demokrácia érvényre jutása és továbbfejlesztése elősegíti, hogy a postás dolgozókat mozgósítani tudjuk, kezdeményező, alkotó erőket kibontakoztassuk végrehajtásra, amelyek ma és a jövőben a Magyar Posta és a postás dolgozók előtt állnak.

A Postások Szakszervezete Elnökségének irányelvei az üzemi demokrácia fejlesztésével kapcsolatos szakszervezeti feladatokra

A Postavezérigazgató és a Postások Szakszervezete Elnökségének együttes határozata megjelölte az üzemi demokrácia továbbfejlesztésének fő irányait. A határozat alapján — összhangban az időszaki politikai és gazdasági feladatokkal — növelni kell a postás dolgozóknak a vezetésben való fokozottabb részvételét, különösen a szolgáltatással, a gazdálkodással és az elosztással összefüggő döntéseknél. Ennek érdekében tartalmában javítani, továbbá egyszerűsíteni kell a fórumok rendszerét, a szakszervezeti bizalmiak (bizalmi küldöttek) testülete és a szakszervezeti tanács (szb) együttes ülésének bevezetésével közvetlenebbé kell tenni az üzemi demokráciának gyakorlatát.

A Postások Szakszervezete Elnöksége felelőssé tesz minden irányítása alá tartozó szakszervezeti szervet, hogy hatékonyan szolgálja az üzemi demokrácia továbbfejlesztését.

I.

A szakszervezeti szervek a saját kereteik között funkcionáló fórumok működtetése mellett vegyenek aktívan részt valamennyi demokratikus fórum munkájának előkészítésében, az álláspontok kialakításában és érvényesítésében. Politikai nevelőmunkával, az agitáció, az oktatás hatékonyságának emelésével járuljanak hozzá a postás dolgozók közéleti felkészültségének növeléséhez, politikai, szakmai és közgazdasági ismereteik gazdagításához. Ismertessék és fogadtassák el az üzemi demokrácia helyes értelmezését, a továbbfejlesztésben előttünk álló feladatokat, a jogok és a kötelességek egységét. Lépjenek fel az üzemi demokráciát lebecsülő vagy helytelenül értelmező nézetekkel és gyakorlatokkal szemben.

Segítsék elő a dolgozók aktív, felelős részvételét a demokratikus fórumok munkájában.

A dolgozók véleménye alapján alakítsanak ki önálló, reális álláspontot a döntések előkészítése során.

Igényeljék és ellenőrizzék a dolgozók észrevételeinek, javaslatainak felelős kezelését, intézését, működjenek közre azok hasznosításában.

Az üzemi demokrácia fórumainak rendszerét, feladatait, jogkörét a postaszervben belül az idevonatkozó együttes határozat szerint kell kialakítani. A párhuzamosságok, ismétlődések, formális vonások elkerülése végett azonos témákat ne tárgyaljanak a különböző fórumok. Alakuljon ki helyes munkamegosztás a tanácskozási körök között.

Ennek érdekében:

- a termelés, a szolgáltatás, a gazdálkodás anyagi, szervezési, műszaki oldalával elsősorban a brigádtervezet, a termelési tanácskozás és a brigádvezetői tanácskozás foglalkozzon — az adott postaszerv szintjének megfelelően,
- a bizalmiak testülete és a szakszervezeti tanács (szb) együttes ülésére tartozzanak mind a gazdálkodási, mind az elosztási és érdekvédelmi kérdések.

II.

A bizalmiak (bizalmi küldöttek) testülete és a szakszervezeti tanács (szb) együttes ülésének megszervezése, működtetése

1./a) Az igazgatóságok szakszervezeti tanácsainál: az együttes ülés résztvevői

- ISZT tagok,
- bizalmi küldöttek, főbizalmiak,
- meghívottak.

A bizalmi küldötteket a választási ciklusra az egyes munkahelyeken a bizalmiak — az arányos képviselőknek megfelelően, az ISZT-k határozata alapján — többségi és nyílt szavazással maguk közül választják meg. A főbizalmi minden esetben küldött legyen.

Az ISZT-k biztosítsák, hogy a bizalmi küldöttek között minden alapszervezetnek legyen képviselője.

b) Az Elnökséghez tartozó alapszervezeteknél:

- az együttes ülés résztvevői,
- a szakszervezeti tanács, illetve az szb tagjai,
- valamennyi bizalmi és főbizalmi.

c) Az igazgatóságok forgalmi és műszaki végrehajtó szerveinél:

- (amelyeknél önálló létszám- és bérigazgatás van)
- az együttes ülés résztvevői
- szb tagjai,
- valamennyi bizalmi és főbizalmi.

2.) Az együttes ülés működésének fontos feltétele a szakszervezeti demokrácia elmélyítése, a szakszervezeti csoport munkájának tartalmas fejlesztése és a bizalmiak, főbizalmiak munkájának hatékonyabb tétele.

A bizalmiküldöttek alapvető feladata, hogy rendszeresen összegezzék a hozzájuk tartozó szakszervezeti csoportok álláspontját, véleményét és azt képviseljék az együttes ülésen. Az ott hozott állásfoglalásokról tájékoztatni kell a többi bizalmi és rajtuk keresztül a tagságot.

3.) Az együttes ülés jogkörébe utalt témákban az álláspontok kialakítása irásos anyag alapján történjen, s azt a gazdasági vezetés készítse el, lehetőleg az ISZT, szb illetékes munkabizottságának a közreműködésével.

A szakszervezeti bizottság tárgyalja meg a tervezetet és juttassa el a bizalmikhoz, akik a dolgozókkal szakszervezeti csoporttervezeteken vitassák meg.

Az értekezletre hívják meg azokat a dolgozókat is, akik nem tagjai a szakszervezetnek. A csoport szavazza meg a többségi álláspontot, amelyet a bizalmi köteles képviselni az együttes ülésen. A szakszervezeti bizottság összegezza a csoporttervezeteket vitáinak tapasztalatait, majd terjeszti az együttes ülés elé.

Az előkészítés és az előzetes egyeztetés során arra kell törekedni, hogy az együttes ülés érdemi döntést hozzon, illetve álláspontot alakíthasson ki. Ezért a vitára bocsátott tervezetek legyenek közérthetőek, tartalmazzanak több változatot a megoldásra.

A dolgozóknak legyen elegendő idejük véleményük kialakítására. Az együttes ülésen alapvetően a különböző érdekek, törekvések egyeztetése történjen, bár erre az előkészítő munka során is nagy gondot kell fordítani. Az együttes ülésen a szakszervezet álláspontját nyílt szavazás útján alakítsák ki, ehhez 51%-os többség szükséges. Az együttes tanácskozás akkor határozatképes, ha az szb-tagok és a bizalmiak (bizalmiküldöttek) főbizalmiak 2/3-a jelen van.

A gazdasági vezetők aktív részvétele a tervezet elkészítésétől az egyeztetés létrejöttéig szükséges. Az egyeztetési jogkörbe tartozó kérdésekben a gazdasági vezetés döntésének meg kell egyeznie az együttes ülés álláspontjával.

Amennyiben nem jön létre egyeztetés, akkor a felsőbb szakszervezeti, illetve gazdasági vezetés segítségével kell egyeztetni az álláspontokat, és ismételtan az együttes ülés elé kell terjeszteni az adott kérdést.

Az együttes ülés határozata a szakszervezeti bizottságra kötelező.

A szociális, kulturális, sport, segélyezési és üdülési-összszegések felhatalmazására vonatkozó tervezet elkészítése, a gazdasági vezetés véleményének előzetes kikérésével az ISZT, szb feladata, amelyet döntés végett kell az együttes ülés elé terjeszteni.

4.) Véleményezési jogkörébe tartozik — többek között — a postaszerv közéleti, továbbá éves terve és ehhez kapcsolódóan — új jogkörként — a gazdasági vezetők

(igazgató és helyettesei, ill. a végrehajtó postaszerv vezetője és helyettesei) éves tevékenysége. A vélemény alapja az előző időszak tervteljesítéséről szóló igazgatói (vezetői) beszámoló, a következő évi (ill. a középtávú) célkitűzések, valamint a szakszervezeti bizottság előterjesztése. A bizalmiak hasznosítsák az évközből megtartott termelési tanácskozásokon és brigádtervezeteken szerzett tapasztalataikat is.

A gazdasági vezetők éves tevékenységéről kialakított vélemény tartalmában terjedjen ki a termelés, a szolgáltatás, a gazdálkodás eredményessége, továbbá a postás dolgozók élet- és munkakörülményeinek javítása, a közművelődés elősegítése, az üzemi demokráciához való érvelés, a jó munkahelyi légkör megteremtése érdekében kifejtett vezetői tevékenysége.

Vegye figyelembe, hogy a postaszerv vezetői szervezetten, fegyelmet tartva vezették-e a kollektívát. A tanácskozás résztvevői véleményük kialakításához — a szakszervezeti bizottság előterjesztésének megítéléséhez — vegyék alapul az évközből elhangzott dolgozói véleményeket.

Az együttes tanácskozás:

- vagy elismeri pozitív módon a vezetői tevékenységet,
- vagy az alapvetően pozitív elismerés mellett megjegyzéseket tesz (javaslatokat a vezetői munka megjavítására),
- vagy (indokolt esetben) indítványozza egyes vezetők tevékenységének vizsgálatát.

A szakszervezeti bizottság feladata, hogy az együttes ülés így kialakított véleményét a postaszerv igazgatója és közvetlen helyettesei (hivatalvezető és helyettesei) munkájának megítélésére (minősítésére) adandó véleményében vegye alapul.

III.

1.) A szakszervezeti tanács, illetve a szakszervezeti bizottság — és a szakszervezeti bizalmiak (bizalmi küldöttek) testülete együttes ülésének rendszerét — a szabályozott jogkörökkel az 1977., illetve 1978. év végéig kell létrehozni az alábbiak szerint:

1977. év végéig:

- Budapesti Távbeszélő Igazgatóság SZT-nél,
- Helyközi Távbeszélő Igazgatóság SZT-nél,
- Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság SZT-nél,
- Posta Központi Anyaghivatal SZT-nél,
- Posta Központi Járőrhivatal SZT-nél,
- Posta Központi Kábelüzem SZT-nél,
- Posta Központi Hírlap Iroda SZB-nél,
- Posta Központi Javítóüzem SZB-nél,
- Posta Központi Magasépítési Üzem SZB-nél,
- Posta Központi Táviró Hivatal SZB-nél,
- Posta Számítástechnikai- és Szervezési Int. SZB-nél,
- Postavezérigazgatóság SZB-nél.

1978. év végéig:

- Valamennyi középfokú postaszerv szakszervezeti tanácsánál, illetve szakszervezeti bizottságánál,
- Egyes végrehajtó postaszerv szakszervezeti bizottságánál, ezek körét az ISZT-k határozzák meg.

Postások Szakszervezete Elnöksége

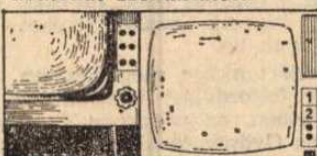
A rádió- és televízió-készülékek országos állományának felmérése

Különös jelentősége van az URH-FM vételre alkalmas vevőkészülékek arányának. (1975-ben 1 467 000 készülék volt; várható 1980-ra 2 121 000, 1985-re 2 317 000.) Ismeretes, hogy ma már több mint 20 nagy teljesítményű ultrarövidhullámú adóknak üzemel, amelyek a harmadik műsoron kívül a Kossuth- és Petőfi-műsort is sugározzák. Ez szükséges, mert a középhullámú sáv zsúfoltsága, az idegen adók zavaró hatása miatt az egész országot Kossuth- és Petőfi-műsorról csak középhullámú adókat alkalmazva ellátni nem lehet. Az URH-sáv felhasználása és a frekvenciakapcsolás alkalmazása kiváló hangminőségű vételt eredményez, hatásosságát azonban rontotta, hogy kevés volt az URH vételre is alkalmas vevőkészülék. A felmérés és prognózis eredményei bizonyítják a műszaki paraméterek vizsgálatára alapozott céljaink helyességét, a három rádióműsor URH-n történő sugárzását, az URH-FM adóhálózat további fejlesztésének szükségességét.

A televíziókészülék-állomány felmérése részben más

szempontok alapján és részben más céllal történt. A VI. öt éves terv céljai közt szerepel a tv. II. program vételének kiterjesztése, a tv. I. program eljuttatása átjátszóadók segítségével olyan településekre, amelyeken az ellátás a központi nagy adókkal közvetlenül nem oldható meg. A hálózat kiterjesztésével megnövekednek a szervizfeladatok is, tehát meg kell keresni a gazdaságilag, műszakilag, sőt a nézők szempontjából is optimális szervizrendszer. Emelni kell a szolgáltatás minőségét színvonalát is, nemcsak az ellátott területet kell növelni. Ezeknek a céloknak a jobb megvalósításához a felmérés értékes adatokat szolgáltatott.

A tv. II. hálózat bővítésénél a műszaki szempontok bizonyos kedvező telepítési sorrendet alakítanak ki. Nem mindegy azonban, hogy az előfizetők az új sávban megindított műsort nézni is tudják-e, a készülékek alkalmasak-e a vételre. A felmérés szerint az I-V. sávot országosan átlagban a készülékek 45,4 százaléka tudja venni, s a szélső értékek is: 45, illetve 45,7 százalék. Tehát bármely

telephelyen indul be IV. sávú adó, az előfizetők ugyanolyan hányada nézheti. Megfelelő tehát a műszaki szempontok alapján történő tervezés.

A tv. I. programmal való ellátás növelése szempontjából érdekes az az adat, hogy országos készülék-ellátottsági arány 71,2 százalék, de a hazai műsorról el nem látott területeken is 61,7 százalék. Tehát az adó telepítése az előfizetők számának emelkedését eredményezi és a lakosság fogja tudni a hazai műsort.

A lakosság 42,4 százaléka tud külföldi műsort venni, és a hazai műsorról megfelelően el nem látott területeken 76,1 százalék veszi is a külföldi műsort. Ezek az adatok is megerősítik azt a szempontot, hogy az új adók frekvenciájának kijelölésénél tekintettel kell jenni arra, hogy ne zavarjuk a külföldi adás hazai vételét. Az átjátszóadók a VI. öt éves tervben elsősorban a kis lélekszámú helységekre telepítjük.

A felmérés megállapítja, hogy a hálózat műszaki színvonalát a színes vevők elterjedését. Véleményünk szerint ez a megállapítás megalapozatlan. A tv. I. hálózat (ezen sugározza a Magyar Televízió a színes műsorok 60 százalékát) az ország 86 százalékát látja el műsorról, az adók mindegyike tel-

jesíti a színes műsor sugárzásához szükséges előírásokat.

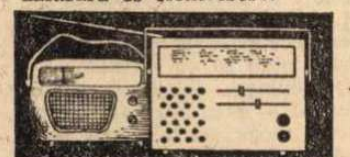
A tv. II. hálózat csak korszerű adókat tartalmaz. Az előfizetők panaszkor egy részére magyarázatot ad az, hogy a vétel minőségét jelentősen befolyásoló vevőantennáknak csak 10 százalékát szereli a GELKA. 90 százaléka pedig magánosok. Az egyéni antennák csak 70 százaléka gyári kivitelű. Biztosítják, hogy az új lakások 82 százaléka el van látva központi antennával.

1975. december 31-én Magyarországon 2 919 920 tv-készülék működött. A prognózis szerint a készülékek száma mintegy 150–160 ezerrel nő évente. A színes készülékek száma 7900 volt, 1980-ra 68 000, 1985-ben 178 000 lesz forgalomban. Az előfizetők száma 2 390 373, száz háztartásra 82 készülék jutott. Az ezer lakosra jutó előfizetők száma 226. Ugyanez az adat Ausztriában 248, Japánban 243, az NDK-ban 304, az NSZK-ban 307. A prognózis szerint bizonyos emelkedés várható, de az NDK, NSZK színvonalát nem érjük el.

A felmérésből csak néhány érdekesség volt adatot ragadtunk ki, az elemzések részletes ismertetését itt szükségtelennek tartjuk. Megállapíthatjuk azonban, hogy a felmérés eredményei alátámasztják tervezési módszereinket. Arra utalnak, hogy a megfelelő műszaki és gazdasági tényezőket vizsgáljuk, tervünk tényleges társadalmi igények kielégítésére irányul, valóban az előfizetők érdekében szolgálják.

Bartha József—Koren István

A Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóságon is folyik a VI. öt éves terv előkészítése, a vezetékek nélküli hírközlés fejlesztési, beruházási terveinek kidolgozása. A munka alapját a szolgáltatások bázisátszínvonalára és a távlati fejlesztési tervek képezik. A tervező apparátusnak rendelkezésére állnak a belső adatok, a rádió- és televízióadók, valamint a mikrohullámú láncok műszaki paraméterei, minőségi jellemzői és az egyes szolgáltatási ágakra vonatkozó számított és mért ellátottsági adatok. A rádiózásnak és televíziózásnak azonban az adóberendezésekhez hasonlóan fontos eszközei a vevőkészülékek is. A vételt befolyásolják a vevőkészülékek felhasználásának körülményei, amelyekről az adóhálózatot üzemeltető igazgatóság csak kevés információval rendelkezik. Eppen ezért megbízást adtunk ki az Országos Piacutató Intézetnek a rádió- és televízió-készülékek országos állományának felmérésére, prognosztizálására és elemzésére.

A rádiókészülékek felmérése többek között kiterjedt a készülékek típus, gyár táplálás (hálózati, telepes) vételi sáv és életkor szerinti vizsgálatára.

1975. december 31-i adatok szerint az országban 2 676 000 asztali, 1 624 000 táskai, 1 681 000 zseb-, 98 000 autói,

Ítéletidő Kiskunfélegyházán

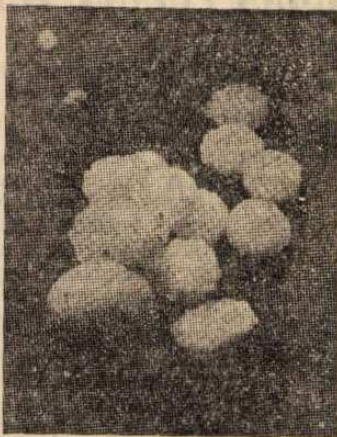
Segít az összefogás

Július 31-én délután Kiskunfélegyházán és környékét viharral párosult, emberemlékezet óta nem tapasztalt, hatalmas jégverés pusztított. A tyúktörzsi nagyságot is elérő jégdarabok betörték a középületek és lakóházak nyugati homlokzatán szinte az összes ablakot, s helyenként a háztetők cserépeit és palalemezeit is szétzúzták. Emellett felbecsülhetetlen károkat okoztak a város fasorában, házi kertjeiben, gyümölcsöseiben. Az épületekben keletkezett kár az első felmérések szerint két és fél millió forintot tesz ki.

Nem kímélte az ítéletidő a postahivatalt, meg a postások lakóházait, lakásait sem. A postahivatal fő homlokzatának valamennyi külső és belső ablakabláját beverte a jég, s nagy rombolást vitt végbe az udvarban levő erősítő épületén is. Az eseményt nyomban jelentették a Szegedi Postaigazgatóság vezetőinek, köztük azt is, hogy a hivatalokon kívül a posta dolgozói és nyugdíjasai is kisebb-nagyobb károkat szenvedtek.

Dr. Hódi István forgalmi igazgatóhelyettes a helyreállítási munkákat soron kívül megrendelte a Szegedi Építőipari Szövetkezettől. A szövetkezet vezetői hétfőn délelőtt már meg is érkeztek, hogy felmérjék a helyreállítási munkát, s az igazgatóság kérésére elvállalták ötvenkét postás család lakásánál is a betört üvegek pótlását. Hogy a rend minél előbb helyreállhasson, a szövetkezet a postahivatal udvarán rendezkedett be, oda hordták be postai gépkocsikon a károsult ablakait, és vitték vissza a kész táblákat a segítőkész szakításra. Az összefogás eredményeként a kár keletkezésétől számított negyvennyolc óra belül mind a postahivatal, mind a postás lakások ablakai eredeti építésükben álltak a helyükön.

Ezúton szeretnénk köszönetet mondani dr. Hódi István igazgatóhelyettesnek a gyors intézkedésért, Keresztes Mihálynak, az igazgatósági szakszervezeti tanács titkárnak személyes látoga-

Az előtérben tyúktörzsis látható (Kép a Petőfi Népe c. megyei lapból)

tásáért és a kilátásba helyezett segítőkészségért, a Szegedi Építőipari Szövetkezet valamennyi dolgozójának a lelkiismeretes munkájáért, továbbá valamennyi postás dolgozónak, akik segédkeztek a károkat megkezelésében.

Pál Irén—Szabó Sándorné

Csengertől — Tokajig

A Budapesti Távbeszélő Igazgatóság vizesei közül 17-en vettek részt a X. nemzetközi Tisza-túrán.

A túrát a Tisza melletti megyék tanácsának testnevelési és sporthivatalai rendezték. Népszerűségét a résztvevők évről évre növekedő száma is jellemzi. Az idei 172 résztvevő csúcseredménynek számít, és a jó szervezést dicséri. Itt voltak a legismertebb budapesti vízitúrázók közül az Auróra, Vasas-Izzó, Ganz MÁVAG SE képviselői is. A külföldi résztvevők (Ausztria, NDK, NSZK, Svájc, Csehszlovákia) jelenléte a túra határainkon kívüli népszerűségét bizonyítja.

Ünnepélyes megnyitó után Csengertől a Szamoson indultak el a hajók. A sok színes kaják, kilbót lenyűgöző látványában a Szamos hídjáról gyönyörködtek a közsgé lakói. A napi 30—40 km evezés után táborverés, főzés következett. Este a táborútnál a vídám nótaszó elűzte az evezés fáradalmait, és kis közösségekké kovácsolta össze a túra résztvevőit.

A Tisza vadregényes partja, kanyargós folyása, a változatos madársereg, legelő nyájak, a folyó iszapjában sütkérező kondák partmenti varsák, a vízből kiálló girbe-görbe ágak felejthetetlen élményt nyújtottak mindenkinek. Volt persze égzengés és viharos zápor is, de ez nem tudta csökkenteni a jó kedvet. Ehhez hozzájárult még a környékbeli csárdák-ból áradó halászlé illata is.

A túra útvonalán a résztvevők műemlék épületeket, templomokat ismerhettek meg, látták az Európában egyedülálló épségben megmaradt szabocsi földvárat, amelyben történelmük ezredik évében honfoglaló őseink tartották országgyűlésüket. Bárcsak a földvár mesélni tudna! Látták vágatát meneseket, a ménest motorkerékpáron terelő csikóst is. Hiába, ide is betört a technika szele, vagy lehet, hogy a csikós nem mert lóra ülni? Ki tudja?

A TIG SK tagjai Tokajnál búcsúztak a Tiszától és a tokaji hárslevélűtől. Sok szép élményt adó, jó munka volt a túra. Jövőre is jó vizet, jó időt!

Szarka György

Munka szünidőben

Jó alkalom a nyári szünidő arra, hogy a közép- és főiskolások egy kis munka után nézzenek, biztosítva egy kis zsebpénzt a nyári programokra. Ennek a lehetőségnek a munkáltatók is, hiszen a fiatalok közreműködésével meg tudják oldani szabadságolási gondjaikat. Így van ez Debrecen 1 postahivatalban is. Egy-egy nyáridényben 70—75 diák dolgozik hírlap- és táviratkezelési munkakörben.

A „külső” diákokon kívül 12 szakközépiskolás egy-egy hónapos gyakorlat keretében szintén részt vesz a hivatal munkájában. Foglalkoztatásuk az oktatási feladatok, elméleti tudásukat megtanulják a gyakorlatban alkalmazni.

Farkas János

Nagy Katalin harmadikos szakközépiskolás, a levélírányítással ismerkedik

„Írjanak — máskor is jövünk”

A felszabadulást követő években igen élénk kulturális élet alakult ki Szombathelyen a postás dolgozók körében. Erre csak egy jellemző adat: Kálmán Imre nagysikerű operettjét, a Csárdás királyt nem kevesebbszer, mint 50 alkalommal játszották akkor még a múzeum nagy termében. Hogy milyen nagy sikere volt előadásuknak, azt az is bizonyítja, hogy akkor a Szombathelyi környéki lakosok még azt is vállalták, hogy közlekedési eszköz hiányában este 11 órakor gyalog vágta neki a 8—12 km-es útnak. A hazai siker után a Posta Szakszervezeti Központ támogatásával Budapestben is nagy sikerrel játszották előadásukkal élményt a fővárosi postás dolgozóknak és hozzátartozóknak.

Múltak az évek, és a szombathelyi amatőr postás színjátszó csoport felett is eljárt az idő. 1977. június 25-én este az utolsó fordulat a kerék. Ekkor a Posta Szimfónikus Zenekar látogatott el a vasi fővárosba, hogy két órán át

felejthetetlen élményt nyújtson a postás dolgozóknak, hozzátartozóknak és a meghívott vendégeknek. Dr. Vasady Balogh Lajos zeneigazgató, vezető karnagy vezényletével egymás után csendültek fel Strauss, Offenbach, Hubai és Lehár operettjeinek hangjai. A 15 számból álló zenei keretben fellépett Vadas Kiss László, Gyulai Edit, Eszenyi Irma szóló és duett énekesekkel, valamint a szombathelyi származású hegedűművész, Hantó Erika. A hálás közönség többször is „pirosra” taposla tenyerét, a művészeknek pedig nemegyszer újránizniuk kellett. Felejthetetlen este volt — mondották nemcsak az idősebbek, a fiatalok is. Amikor Buza Pálné szakszervezeti titkár megköszönte a nagy élményt nyújtó zeneestet, a vezető karnagy így válaszolt: — Írjanak, és mi szívesen jövünk Szombathelyre, mert ilyen hálás és hozzáértő közönség előtt szeretünk játszani.

Kiss Antal

FELHÍVÁS

A SZOT, a KISZ KB, a Népművelési Intézet és más társadalmi szervek kezdeményezésére 1978 tavaszán negyedik alkalommal rendezik meg

a vers- és prózamondó munkásfiatalok országos találkozóját.

E rangos versenyt a költészet napja tiszteletére 1978. április 7—8-án (péntek, szombat) Salgótarjánban rendezik meg. Az országos döntő szakmai, majd megyei, illetve budapesti versenyek előzik meg.

Az országos döntőn a legjobbak arany, ezüst és bronz diplomát kapnak, elnyerik a rendező szerveknek, valamint Salgótarján társadalmi szervezeteinek és üzemeinek díjait.

A vers- és prózamondó versenyeken való részvétel feltételei:

1. A versenyeken kizárólag 30 éven aluli munkásfiatalok (fizikai állományba sorolt dolgozók és közvetlen termelési irányítók) vehetnek részt.
2. Egy kötelező és egy szabadon választott verssel vagy prózával lehet versenyezni. A kötelező vers, vagy próza: SZOT-díjas szerző műve. A szabadon választott vers, vagy próza kiválasztásánál a fiatalokkal, mai életünkkel foglalkozózerűbb hangvételű művekre hívjuk fel a figyelmet.
3. A vers, vagy próza előadásának időtartama legfeljebb 8 perc lehet.

A vers- és prózamondó versenyekre a munkásfiatalok a munkahelyi szakszervezeti szerveknél jelentkezhetnek 1977. szeptember 10-ig.

Állandósult átalakítás

Húszéves a Mozgóposta-főnökség

Jövőre talán már könnyebb lesz...

masabb az élet, és nem utolsósorban itt csak a saját munkájáért felel, amit jobban meg tud szervezni, s jobban el tud végezni. Nagy Ervin 38 éves, de már 20 éves mozgós tapasztalata van. Ő is — mint a többiek is egybehangozóan — dicséri az új lengyel kocsiakat: kényelmesebbek, mosdóval, zuhanyzóval, hűtőszekrényvel ellátva és több mint a felében már villanyfűtés is van.

Minden jel arra mutat, hogy Nagy szaktárs édesapja nyomdokaiba lép, és innen megy nyugdíjba.

Beszélgetésünk befejeztével két szaktársunk elkészített, mivel még aznap este újabb útra indultak.

Ezután Chikán István hivatalvezetővel, Gaál József nyugdíjas hivatalvezető-helyettesével, Csombok László KISZ-titkárral és Szabó Jenő szb-titkárral beszélgettünk. Ők mondták el, hogy a kicserélőszolgálat jóval nehezebb, mint a belföldi utak. Ide csak jól képzett szakembereket osztanak be.

Ottjártunkkor meglehetősen nagy felfordulást találtunk az éületben, az udvarban és a Dózsa György útnak a hivatal előtti szakaszán. Kérdésekre elmondták, hogy ezek nem új keletű gondok, hiszen a megalakulás óta átalakításokat kell végezni az épületben és környékén.

Már 1957-ben sok gondjuk volt, hiszen oly kevés volt a helyük, hogy megfelelő üldőhely sem jutott mindenkinek. Azóta az anyagmennyiség folyamatosan növekszik, a létszám viszont majdnem a felére csökkent. Ennek ellenére az első hivatali szemle eredmé-

nyeként még csak 3-as minősítést kaptak, a következő években azonban már rendszeresen ennél jobbat.

A mostani átalakítás még tavaly kezdődött. Két ütemben fogják megvalósítani: nyolc csúszda október 20-ig, a maradék négy pedig előrelátólag a jövő év januárjában indul.

Komoly gondjuk még, hogy a rendszeresen használt 60—65 gépkocsi részére már alig van parkolási és rakodási lehetőségük. Ez azonban gyökeresen megváltozik a Dózsa György út e szakaszának lezárásával és udvarra való átalakításával, amely a barakkal és a főépülettel együtt egy egységes postai területté válik.

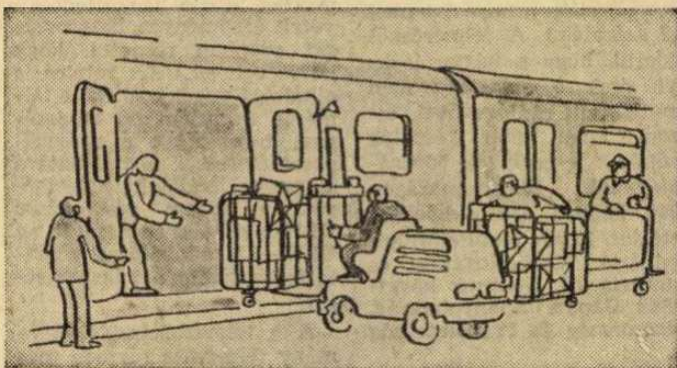
A POKMÜ ígérete szerint a jövő év végére befejezik a rekonstrukciós munkálatokat. Erre égető szükség is van, hiszen a napi 25 000 csomagot és a 2000 zsáknyi anyagot alig-alig tudják már feldolgozni a jelenlegi körülmények között.

Véleményük szerint az ütemezésnél jobban meg kellett volna gondolni a kezdési idő-

pontokat, hiszen nem törvényszerű, hogy egyszerre újítsák fel a 72-es és a 78-as hivatalt is.

Az szb-titkár, aki már 1942 óta postás, és 27 éve a hivatalnál dolgozik, elmondta, hogy a rekonstrukció szükségességéről nem lehet vitatkozni, az a baj azonban, hogy sok gondjuk zárt ajtóba ütközik, holott szerinte jó néhányat egy kis piusszal meg lehetne oldani. Egyik ilyen fő gondjuk, hogy az utolsó postavonatonak 23.30-kor kellene Budapestre érkeznie, rendszerint azonban 20—30 percet késik. Mivel a dolgozók 60 százaléka mintegy 90 faluból és vidéki városból jár be dolgozni, éjjel után többnyire már nem tudnak hazatérni; gyakran csak reggel 7—8 körül érnek haza és előfordul, hogy még aznap este ismét utazniuk kell.

A nehéz fizikai munka megkönnyítésére is születettek tervek. Ilyen többek között a színes lapok konténerizálása. Ez azonban még máig nem valósult meg. A tizenegy IFA W 50-es gépkocsiból jelenleg is hat rossz, valamint a négy

Jó volt az usziban

— Sajnos, már nem úszunk — nyújtja el énekletesen az első szót a hatosztályos **Somos Szilvia**, ezzel is nyomatékosítja a sajnálkozását, hogy véget ért a **lucikolás** a Sportusztóban. A hasonló korú **Horváth Barbara** és **Bárdi Andrea** egymás szavába vágva lekezesen meséli, milyen nagyüzerről volt is az „usziban”.

— ...és akkor Sanyi bácsi bedobott minket a vízbe!

— ...és akkor a lépcsőig kellett úszni!

— ...és a hajunk is vizes lett!

— ...és nem tudunk lapátolni! — és röpködnek közben a komolykodó szakkifejezések.

A háromhónapos úszótanfolyamról nem csupán a gyerekeknek, a pedagógusoknak is igen jó a véleményük a 6. sz. óvodában, ahol **Kovács Borbála** vezető óvónővel és **Gyarmati Árpádné** óvodai felügyelővel a Vasas Sportiskolának arról a kezdeményezéséről beszélgetünk, amelyet tavasszal ebben a gyermekintézményben indítottak el kísérletképpen.

— Sok szülő talán fel sem méri, mennyit áldoz a Posta a bölcsődék, óvodák fenntartására, a gyermekek korszerű szellemi-testi nevelésére — mondja Gyarmatiné. — Csak az a tény, hogy az óvodai tantervben előírt rendszeres testgyakorlást **Makrai Katalin** irányítja, önmagáért beszél. Az úszással most a Posta egy újabb, rendkívül egészséges testnevelési formára nyújt lehetőséget a hatéveseknek: megszerezhetik velük a vizet, igényt támaszt bennük, hogy e minden porcikát megmozgató, frissítő sportot később is folytassák, s ez a kicsik iskolai felkészítésében minőségi ugrás.

— Nem szólva arról — veszi át a szót **Kovács Borbála** —, hogy rajtuk keresztül a szülők is kedvet kapnak. Így talán az aggályoskodók is belátják, az úszás az egész család egészségére válik.

— Nem fogadták örömmel a szülők ezt a lehetőséget?

— Nyolcvan százalékuk igen. Néhány anyuka azonban attól tartott: megfázik, szemgyulladást kap a gyereke. Ilyesmiben azonban egyetlen esetben sem fordult elő a tanfolyam ideje alatt. A Sportusztoda vizét gyakran cserélik, arra pedig mi ügyeltünk, hogy a gyerekek meg ne hűljenek. Mindenkit igyekeztünk gyorsan átöltöztetni, haját megszáritani.

— Győzték a 20—22 tagú csoport felügyeletét, ellátását?

— A medencében **Szabó Sándor** edző örökösödött lelkiismeretesen felettük. Az óvónőknek azonban valóban gondot okozott, hogy az úszóra után akármilyen gyorsan is öltöztettek, sorakoztattak, a készülődéssel, az oda-vissza utazással hetente, bizony eltelt három délután. E napokon így nem jutott idő az egyéb kötelező foglalkozások megtartására. A jövőben ezért az lenne az ideális, ha legalább három pedagógus kísérhetné a gyerekeket.

— Az úszótanfolyam tehát beváltotta a hozzáfűzött reményeket?

— Igen. Mert ha minden gyerek nem is ért el egyforma eredményt, az alapmunkákat elsajátították. **Jóna Tibiktől** pedig annyira ügyesnek találta az edző, hogy szeptembertől már a Sportusztoda óvodájába fog járni. Ennél azonban sokkal lényegesebb, hogy az asztmás kisfiúnak — akit már Svédországra is elvittek, hogy az ottani klíma enyhítsen betegségén — megszűntek a panaszai, amióta rendszeresen úszni jár.

Varga Rezsőné, a Posta Szociális Hivatal osztályvezetője megerősíti a tanfolyamról hallott kedvező véleményét:

— A Posta minden anyagi és egyéb erőfeszítést megtesz, hogy a Gorkij fasori óvodában kísérletképpen bevezetett úszóórát más óvodákban is megszervezze. A gyerekek testi fejlődését, fizikai erősödését talán a leg-sokoldalúbban befolyásoló sportág előnyeit országos gyakorlat is alátámasztja.

— A későbbiekben azokban a gyermekintézményekben kívánjuk folytatni, ahol az óvodások testmozgására a legkevesebb a lehetőség: a Horváth Mihály téri 2., és a Verseny utcai 4. sz. óvodában. Szándékunkban áll a tanfolyam idejét is módosítani annyiban, hogy ne tavasszal, hanem ősszel kezdődjön, és lehetőleg az egész oktatási évrben tartson. Ez részint azért ésszerű, mert a kevésbé ügyes gyerekek is megtanulhatnak jól úszni, részint elég egy héten kétszer tartani. Szeretnénk azt is elérni, hogy — legalább eleinte — ne a „buszos” óvodák kapcsolódjanak be, mivel — mint az óvónők is megerősítik — a nagy idővesztés miatt kiesett, iskolára felkészítő oktatómunkát nem lehet pótolni.

— Terveink szerint szeptember 15-től az említett két óvodában párhuzamosan, azonos napokon, hetente két alkalommal folytatódik a továbbra is ingyenes úszótanfolyam. A részletes tudnivalókat természetesen idejében megbeszéljük mindenkiel a szülői értekezleteken. Most csak arra szeretnénk felhívni a postás szaktársak figyelmét: ez a testnevelési forma nem kötelező! Szabadon dönthetnek arról a szülők, hogy járják-e szívesebben a kicsiket, tornára vagy úszásra, ami, gondolom, a gyerekek kedvétől, hajlamától is függ. Az viszont nyilvánvaló, amennyi szülő örömeire számíthat, hogy a „kínálást” bővült — és csak választani kell.

— Simon —

— A postavonatokat nemcsak a mozgópostai utazószemélyzet munkáját érintik, hanem a közlekedésükön is kihat. Hogy ez irányú kötelezettségünknek szemeslyes tapasztalatok alapján eleget tehesünk, felkerestünk néhány kisebb postahivatalt, illetve fiókpostát, olyanokat, amelyek korábban jónéhány kilométer távolságra levő vasútállomáson cseréltek zárlatot, a jelenlegi központosított szállítási rendszerben viszont a hivatához érkezik a közúti postai járat, s térti útjában ugyancsak helyből viszi el a felvett küldeményeket.

DÁMÓC fiókpostánál **Bányácsi Béláné** kézbesítő emlékezik a közelmúlt időkre, amikor még a bodrogközi kisvasút örhegyi megállójáéhoz járt kerékpárral jó hat kilométeres távolságra zárlatot cserélni.

— Ha a fél tízenegyessel nem érkezett meg az anyag, a fél ketteshez is ki kellett menni. S volt ám mit hozni, mert a levelek és utalványok mellett ott volt az újság is. A közszébe 68 napilap jár, a hét végén meg jönnek a színes lapok. Van azután havonta úgy 60—70 csomag is. Néha úgy összejött minden, hogy tolni kellett a megrakott kerékpárt. Havas időben meg csak gyalog lehetett haladni.

Bányácsi Béláné 1973 óta dolgozik a postán, így csak elbeszélésből tudja, hogy még előbb Zemplénváradra jártak a postáért. Ha ősszel beállt a kruppli és egyéb termények küldésének az ideje, hetenként egyszer szekéren szállították el az össze-gyűlt állványos csomagokat.

— Már az is nagy könnyebbség volt, amikor csak a buszmegállótól kellett a hivatalig cipekedni. Most már nagyon jó, mert nyolc óra tájban itt van a járat, s már mehetek is kézbesíteni.

HERNÁDCECE fiókpostánál **Horváth András** kézbesítő végigjárta a postaszál-

Érkezés nyitás előtt — indítás zárás után

lítás fejlődésének teljes útját. **András bácsi** letette már ugyan a kézbesítőtáskát, de kérésünkre befáradt a hivatalba, hogy beszámolhassunk nekünk arról, miképpen alakultak fordultak jóra az 6 munkakörülményei is a postaszolgálat fejlődésével együtt.

— **Háborús** sérülésemmre való tekintettel 1946-ban az akkori községi előjáróság csekély fizetésért kisbírónként alkalmazott. Feladatkörömbe tartozott, hogy a község postáját Vizsolyból elhozzam. Levelelként kaptam a kézbesítési díjat, illetve aki pénzzel nem tudott fizetni, egy évre fél véka búzát adott.

— 1952-ben fiókposta nyílt **Hernádcecen** és én lettem a kézbesítője. Korlát-Vizsoly állomásra jártam a mozgópostához, gyalog, naponta kétszer. Tizenkét kilométer tettem meg csak az állomásra és vissza, utána jött a kézbesítés. Volt idő, amikor a hírlapokat külön menet hozta délbén, s így szükség volt a harmadik járatra is. Akármilyen idő volt, menni kellett, sokszor kezem, lábam majd lefagyott. Később kerékpárt kaptam, 8 órást lettem, igaz a munka is megszaporodott. Nagyon sokat jelentett számomra, hogy az utolsó három évben gépkocsijáratba kapcsolták községünket, enélkül talán már el sem tudtam volna látni munkámat.

SZUHOGY I. osztályú postahivatali kézbesítőjének, **Fóris Lajos**nak az élete is gyökeresen megváltozott, amióta gépkocsijárat szállítja postáját.

— Gyalog, később kerékpáron jártam az öt kilométerre fekvő **Rudabánya** vasútállomásra a küldeményekért. A testvérem rendszeresen velem jött, mert egyedül féltem az úton, no meg a sok küldeményhez, főleg a csomagokhoz jól jött a segítség. Mindezt természetesen egy fizetésért tettük. 8 óra

10 perckor indultunk, hogy még a reggel felvett küldeményeket is elszállíthassuk, egyébként a zárlat az előző napon felvett anyagot tartalmazta. Ha a vonat késett, annyival később indulhattam

Zárlatesere Dámóc fiókposta előtt

ld a kézbesítőkörútra, pedig ez is jó 10 kilométert tesz ki. Az is megtörtént, hogy a csatlakozó menet késés miatt nem érte el vonatokat és emiatt lemaradtak a hírlapok. Ilyenkor vagy megvárjuk **Rudabányán** a következő vonatot, vagy még egyszer fordulhattunk, mert az újságokat az előfizetők hiányolták. Amióta gépkocsi hozza a postát, nyolckor el tudom kezdeni a kézbesítést.

A tapasztalatokat **Pethő Lajos**sal, a Postavezérigazgatóság Szállítási ügyosztályának főelőadójával foglalkoztattuk össze.

Az új közlekedéspolitikai koncepcióhoz illeszkedő postaszállítási hálózat kialakításának kezdetét 1970-re tehetjük. Ekkor indult az első postavonat is. Az évről évre végrehajtott fejlesztési terv eredményeként — csak a legjelentősebb adatokat említjük — a közúti gépkocsijáratok száma 85-ről 326-ra, az általuk érintett hivataloké pedig 753-ról 2260-ra emelkedett. Ezzel párhuzamosan az 1969-ben még igénybe vett 397 szerződéses iófogató szállítóból erre az esztendőre az országban mindössze 3 maradt meg. Amint a fenti beszélgetésekből is kitűnt, az új szál-

lítási rend összehasonlíthatatlannul javította a munkakörülményeket. Elmaradtak a hivatalok és a vasútállomások közötti, minden tekintetben terhes járatok, tehát csökkent — még azt is mondhatnánk, megszűnt — az erős fizikai igénybevétel, ami annál is jelentősebb eredmény, mivel a vidéki kis hivataloknál egyre több dolgozót foglalkoztatnak kézbesítőként,

A felszabadult idő a kézbesítőszolgálat javítására fordítható, ami a munkakörülményeken kívül a szolgáltatás javulását is elősegíti. S a felszabaduló idő mellé oda kell sorakoztatni azt a körülményt is, hogy a régi járatok rendszerben a hivatalok napi küldeményeiket különböző időpontokban más-más menetektől vették át, most viszont egyetlen járat hozza, meghozza majdnem mindenütt nyitás előtt. Ellenkező előjellel ugyanez az előny megmutatkozik az indításnál is, ez ugyanis a legtöbb hivatalnál zárás utáni időpontra esik, következtében rövidebb a küldemények átfutási ideje. Mindezen felül a zárt gépkocsi — elméletileg — teljes biztonságot nyújt a küldeményeknek.

Hogy miért fogalmaztam óvatosan? Csak azért, mert ennyi kedvező változás mellett elvárhatnánk, a postaszolgálatot igénybe vevők pedig nyilvánvalóan el is várják, hogy a kezelés során a küldeményekkel kíméletesen bánjanak. Tartsunk önvizsgálatot: Ezt a követelményt valamennyi postás szem előtt tartja? Remélem, hogy legalábbis így lesz.

Benda István

Üdülés Balatonalmádiban

— Hogyan érezték magukat két hétig?

— Sajnáljuk, hogy már haza kell mennünk. Bár az idő elég hűvös volt, azért sohasem unatkoztunk. „Ismerkedtünk, búcsúzkodtunk”, könyvtárba jártunk, tollaslabdázunk, tévét néztünk. Egyetlen kifogásunk: a társalgóban két televízió is van, de minnek...? Esténként a társaság fele a 1-es, a másik fele a 2-es csatorna műsorát szeretné nézni. Viszont egy helyen, ugye, nem szólhat mind a kettő. Nem lehetne-e a könyvtárba felvinni az egyik televíziót? Hangsúlyozom, ez az egyetlen, amin mi változtatnánk. Egyébként sokat mentünk kirándulni: voltunk **Tihanyban**, **Veszprémben**, **Balatonfüreden**, **Alsóörsön**. Kihasználtuk a hajójáratokat és még az üdülő vitorláshajóját is. Ha esetleg az idő engedte, strandoltunk, napoztunk. Az üdülőben nagyon jó volt az ellátás, udvarias volt a kiszolgálás. Amit lehetett, a nyaralók minden kívánságát teljesítette a személyzet.

Ez a kis beszélgetés **Szilágyi Bertalannal** történt, aki bőrdőnökként a kezében felegetve várta kislátára a Balatonalmádi Postás Üdülő első emeleti folyosóján. A Posta Központi Kábelüzem (Budapest) szakszervezeti bizottságától kapta a 2 hetes családi beutalót. 10 éve dolgozik a Postán. Most nyaralt először együtt családjával.

S amint az a beszélgetésből is kiderült, éppen turnusváltás napján érkeztem az üdülőbe. **Deák Józsefet**, az üdülő vezetőjét is megkerestem: hogyan készültek fel az idei üdülési szezonra?

— Az éntkezés miatt 2 héttel később, május 26-án nyit-

tottunk. De megérte, hiszen most már minden szobában van mosdó, minden emeleten külön női, férfi zuhanyzó. (Eddig csak emeletenként volt egy közös zuhanyzó.) Ezt épületbővítéssel oldottuk meg, s ez még nem minden. Általános tatarozás is volt. Ezenkívül folyamatosan korszerűsítik az éttermet és a konyhát. Tervben van még a kisházak átalakítása. Új olajkályánt kapott idén az üdülő, amely állandóan hideg-meleg vizet biztosít a vendégeknek, most már nemcsak a fürdőhelyiségekben, hanem a szobákban felszerelt mosdókban is.

— Tehát „szépitkeztek”. És a vendégek szórakoztatása?

— Ismerkedési és búcsúesteket rendezünk minden turnusnak. Sajnos, külön kultúránk nincs. Így a nyaralóknak „meg kell elégedniük” a szalonasütyűvel, az asztalfocival, a kártyával, a sakkal, a könyvtárral, a rádióval, a lemezjátszóval. De van sportolási lehetőség is. A moznál vágyóknak ott van az asztalitenisz, a tollaslabda és a Balaton az úszásra. A beutaltak minden turnusban strandbelépőt kapnak, amely a nyaralás időtartamára érvényes. A strandon 120 szekereyrt bérlünk, erre a célra. A gyerekek pedig pajtásokat találhatnak maguknak az üdülő játszótérén, amíg a felnőttek esetleg mással vannak elfoglalva...

— Úgy hallottam, 2 televízió is van egy helyen... Nem lehet-e az egyiket más helyiségbe átvinni?

— Mi is törtük a fejünket a megoldáson, de sajnos nem megy. Ha a könyvtárba viszik fel az egyiket, akkor az

olvasók, kártyázók panaszkodnak — jogosan — a zajra. Ha pedig az ebédlőben helyeznénk el, akkor a személyzet nem tudná rendbehozni az ebédlőt és a konyhát másnap reggelre. Ez a gond már csak az új épülettel fog megszűnni.

„Budapest, városnézés. Indulás 8.10 órakor. Felölt 275 forint, gyerek 184 forint; Nagyvásonyi lovastúra. Indulás 13.20 órakor. Felölt 200 forint, gyerek 135 forint. Herend túra. Indulás 8.20 és 14.20 órakor. Felölt 75 forint, gyerek 50 forint...” — egyebek között ezt olvastam a földszinti falújságon. Ezek a túrák az Idegenforgalmi Hivatal szervezésében naponta indulnak. Ki volt még függesztve az a napki, és tévé-rádió műsor, valamint a MAHART hajójárat menetrendje.

Ezzel is hozzájárulunk a két hét változatos eltöltéséhez. Mi is szerveztünk a környékre kirándulásokat, de amint az az árákból is tapasztalható, messzebbre már nem győznék „zsebbel” az üdülő.

— Turnusváltás. Mit mond ez Önnek?

— Ilyenkor mindig többet várok a személyzettől, mint általában, hiszen rendbe kell hozni az üdülőt, jön a következő csoport. Aztán jelenti még az újabb programok szervezését, az ismerkedési este való felkészülést. Ezek természetesen függnek a csoportok összetételétől is. Most például olasz vendégeket várunk, akik szintén olaszok követnek majd.

Reméljük, nemcsak a magyarok érezték itt jól magukat, hanem azóta az olasz kollégák véleménye is az volt, hogy „Sajnáljuk, hogy haza kell már mennünk...”

— szilvási —

Az „eredeti helyszínen” a Balaton mentén már kedvező fogadtatásra talált az elsőfilm **András Ferenc** láttelemei is beillő vigjátéka, a **Veri az ördög a feleségét**. Ezt az elismerést — erről hamar ki-kel meggyőződhet — nem valamiféle rosszul értelmezett lokálpatriotizmus diktálta. A kép ugyanis, amely élénk villan, egyáltalán nincs ideálistizálva. A forgatókönyv írói: **Kertész Ákos**, **Bereményi Géza** és a rendező, **András Ferenc** ugyanis tárgyilagosan szemlélnek hőseiket, s az őket körülvevő világot. A tárgylagosság egyrészt azt jelenti, hogy **Koltai Lajos** kaján felvevőgépe segítségével olyasmint is megörökítenek, ami talán elkerülne az ember figyelmét. Meglesik az emberek szavait, a pókokat, kihangsúlyozzák az áruló elszólásokat, azt, hogy ugyan 1945 óta több mint három évtized múlt el, de a hajdani világ belénk ivódott, velünk él. (Nem mint ellenség, hanem többnyire mint jelenség.)

A jelenséget mutatja hát fel **András Ferenc** a Dózsa népe, a Szervezés kérdése című dokumentumfilmek szerzője) és dörgöli az orruk alá: vegyük tudomásul, hogy ez van, ismerjünk ismerőseinkre, sok tekintetben magunkra is.

Nem cselekményes a **Veri az ördög a feleségét**. Odafenn a Badacsonyi vidéken játszódik, szinte egyetlen színhelyen és egy nap alatt: augusztus 20-án. Azon az ünnepen, amelyet ki-kel (meggyőződése és

vérmeiséklete szerint) egyházi vagy állami ünnepként ünnepel, de olyasmi előfordul, hogy „is-is”.

Hősei: a jámbor vasutascsalád, **Kajtárék** és **Pestre** szakadt titkárnő leányuk, **Jóli**, valamint magas beosztású ideiglenes főnöke, **Vetrő** (és annak a családja) együtt ünneplik az Alkotmány napját. Megismerik egymást és leleplezőnek egymás előtt. Napvilágra kerülnek kisdétikaik, vágyaik, közelednek, majd távolodnak egymástól, hiszen egy világon belül külön világban élnek.

Mosolygunk rajta, de idegenkedve, mert a jóléti, ami kétségtelenül eredmény, a film hősei számára nem hozott igazi felemelkedést. Belülről nem lettek emberek, többek, igényesebbek, megmaradtak régi emlékeik, rossz ízlésük rabjai. Igaz: a műtáv avató **Vetrő** elvtárs leánya is eléggé tartalmatlan teremtés.

András Ferenc kitűnően válogatta meg szereplőit, színezeit (**Pásztor Erzsébet**, **Pécs**, **Időkó**, **Szabó Lajos**, **Sarlai Imre**, **Anatol Constantin**) és remekül mozgatta nem hivátosos jellemábrázolóit. Ha a film vége felé enged is ritmusból, helyzetek, figuráinak, apró részleteinek az elteltséggel hű valóságáig, szatirikus éle, légköre, jókedve igen kellemes szórakozást nyújt. Olyat, amely egyszerűsmind elgondolkoztat, s arra emlékeztet, hogyha ünneplünk is, még bizony, igen sok a dolgunk!

Ábel Péter

Síófok 1

Az V. osztályú hivatal állandó létszáma 93. Ennek a „törzsgárdának” nyújt segítséget a nyári hónapokban az a 68 munkatárs, amely részben a társigazgatóságoktól, részben a helyi lakosság köréből jelentkezett a csúcsgazdálkodás zavaraitalan lebonyolításának könnyítésére. S hogy ezek az emberek mi-

a hónapokra lényegesen kevesebb embert kapunk. Az idén például júniusban nem kaptuk meg az ígért létszámot sem.

— A körülmények?...
— A kisegítőknél a Posta a Siófóvárosi Keresztút Főosztályának biztosít, ami az itt dolgozóknak csak 3 forintjukba kerül. Egyé-

Kissé zsúfolt Siófok 1 felvételi terme

Ilyen erőbedobással dolgoznak, azt számokkal is bizonyítja a hivatalvezető, Arany József:

— Még így is kicsi a létszám, hiszen a forgalom növekedése a tavalyihoz képest 6 százalékos. Nagyon megnőtt a pénzforgalom is: míg 1976. júniusában a főpénztári bevétel 191 millió forint volt, addig az idén — szintén júniusban — az a szám már 233 millióra emelkedett. Tehát dolgozóinknak nincs megállásuk.

— Elégedett a kisegítők munkájával?

— Igen, viszont többségük a postaforgalmi szakközépiskolából került ide. Ez azt jelenti, hogy szakképzettségük ugyan, de a gyakorlatban most vesznek először részt, bár nagy ambícióval. Az egyik ilyen csoport július 18-tól augusztus 16-ig dolgozik itt. Mire belejárnának a gyakorlatba, addigra elmennek. Ebből is látni, hogy júniusban még nem elég, augusztusban pedig már nem elég a létszám. Ezekre

ként önellátóak. Kiküldetési díjat kapnak és természetesen a fizetésüket. A dolgozók munkakörülményei nem a legjobbak. A főpénztárnak például zsúfolt, és ott ennyi pénzt kezelni...? Szűk a felvételi helyiségünk is. Úgy, hogy nemcsak a nyaralók, hanem mi is azon vagyunk, hogy jó idő legyen. Mert akkor strandra mennék az emberek, viszont ha már egy kicsit hűvös van, nem győzzük a munkát. Egy szóval: elkélne az új hivatal, amelyet már öt éve ígérnek.

— A reggel 7-től este 7-ig nyitva tartó hivatalnak nincs gondja a hírlapokkal. Amióta beindult a nagykanizsai postavonlat, azóta mindig időben kapják meg az újságokat. Mozgóárusok is van elég. A hivatalhoz tartozik a Camping Posta, amely július 1-től augusztus 31-ig áll a nyaralók rendelkezésére, Balatonlelétől Szabadi-sőthőig. Ez is nagy segítséget nyújt a közönségnek és a hivatalnak egyaránt.

Balatonföldvár

Kicsit fáradtan fogad a III. osztályú földvári hivatal vezetője, Babina Ferenc. Kétkedve veszi kezébe az igazolványomat és kérdéseimkor úgy néz rám, mintha azt mondaná: Nem érek én rá ilyenekkel foglalkozni... Válaszai is erre utalnak, és arra, hogy okvetetlenkedésnek veszi látogatásomat.

Persze a fáradtság már magával hozza a pontatlant, vagy egyáltalán nem szolgáltatott adatokat, az ellentmondásokat. Mert nehezen bír, de elmondta, hogy a hivatal létszáma 15, s a kisegítők száma hasonló a tavalyiéhoz, 30. Azóta a forgalom lényegesen nagyobb lett, viszont csak egy emberrel kaptak több segítséget az idén. Ugyanakkor említette azt is, hogy pillanatnyilag a lé-

tszám elég a mostani forgalom zavartalan lebonyolításához.

Meglepett az is, amikor a forgalom növekedését átlag 200–300 százalékosan állapította meg. Az olvasók bizonyára kíváncsiak, hogy ez a százalékos arány tulajdonképpen miben nyilvánul meg. En is megkérdeztem, de csak a táviratforgalomra mondott adatot, amit bizonytalanság miatt nem írok le. Úgy tudom — tapasztalatból —, a hivatalok statisztikát vezetnek havonta a forgalomról. De ez, sajnos, nem volt kéznél, a szekrény pedig elég távol esett az íróasztaltól. Így az olvasók képeztetere bízom a földvári hivatal idei csúcsgazdálkodásában.

Balatonlelle

— A forgalomfelfutás? — Jóval erősebb most, mint tavaly. A hírlaptervünket júniusban például 124,2 százalékkal teljesítettük. Értékeladásunk az előző évi 81 ezer forinttal szemben 100 ezer forint. A képeslapokat a trafikok árulják, akiket a PIÉRT lát el. Náunk elég kevés ez a cikk, de azért itt is van különbség: tavaly 13 ezer forint volt ebből a bevétel, idén már 19 ezer forint. A táviratok darabszáma: idén 16 ezer, tavaly 14 ezer. A pénzforgalom is emelkedett: tavaly 22 millió, az idén 26 millió forint. Mindezek a számok jú-

niusi adatok — áll rendelkezésünkre, s örömmel mondja az adatokat a III. osztályú balatonlelleli hivatal vezetője, Fececs Lajos.

A hivatal létszáma 15 és a nyári hónapokra 14-en jöttek segíteni.

— Hogyan készültek fel a nehéz hónapokra?

— Az igazgatóság munkatársai osztályától tavasszal kétszer is kint voltak. Felmérték, hány emberre lesz szükségünk a nyáron. Az ígért létszámot meg is kaptuk, csak egy a bökkenő: a kisegítők általában a segédtisztai tanfolyamokról kerülnek ide. És össze-vissza: hol

2 hétre, hol 3 hétre. Jó lenne, ha hosszabb ideig maradhatnának. Vagy pedig, ha ezt nem lehet megoldani, akkor szakképzett embereket adjanak. Mert ezek a tanulók ugyan igyekeznek, hiszen az első nap, mielőtt elkezdtek volna a munkát, hajnali négykor még felkeltek, hogy átvesszék a díj-szabást! De ez nem minden, mert sokszor hiába igyekeznek, a felek megérzik, hogy kezdőkkel állnak szemben és ezt ki is használják. Vagy itt van a pénztár: a pénzzel járó felelősséget meg kell szokni, nem lehet csak odaadni egy kezdőt a kassza-fiók mellé. Pedig úgy küldik őket ide, hogy megjelöljék a munkakörüket is, például: pénztáros. És még szerencsénk is volt az idén, mert csak ötös rendű tanulót kaptunk. A postaiszakszolgálat a pécsi egyetemmel is kötött megállapodást a diákok nyári idegmunkájára. Ebből a létszám-ból kapott a hivatal 2 egyetemistát is, akik mozgóárusok. Nekik a Posta már nem tudott szállást biztosítani, így Látványból járnak be naponta busszal. Ott olcsóbb a szállás. A többieknek természetesen biztosítottak szállást.

Beszélgünk a hivatalvezetővel arról is, hogy hiányolják a saját telefonközpontot. A nyilvános távbeszélő-állomás forgalma az idén 12 200 forintot jelentett júniusban, tavaly ez „csak” 9400 forint volt. Közben bejött az egyik beosztott, hogy mit csináljon a pénzküldeményekkel?

A boglári IV. osztályú 1-es hivatal vezetője Imre László nem is a munkatársi hiányban, inkább a rossz munkakörülményekben látja a csúcsgazdálkodás zavartalan lebonyolításának akadályát. Június 1-től augusztus 31-ig reggel 7-től este 9-ig tart nyitva a hivatal, ami két műszakot jelent. A telefonközpontban éjjel-nappali szolgálat van. A hivatal szociális létesítménye: két mosdó a folyosón, na meg a mellékhelyiségek. Viszont nem kell szót monniuk, mert a folyosó egyben áthaladásra is szolgál. A lakás, amit tavaly sikerült felszámolni, komoly átalakítás viszont csak tavasszal lesz. De a munkakörülményhez tartozik az is, hogy az új távgepiro készüléket, amelyeket már a múlt hónapra megígérték, még mindig nem hozták meg. A telefonközpont pedig, igaz, hogy új, az időmérő órák azonban rosszak, javításuk vonatott, megoldatlan. A 24 időmérőből jelenleg 20 van felszerelve, ebből is 4 rossz.

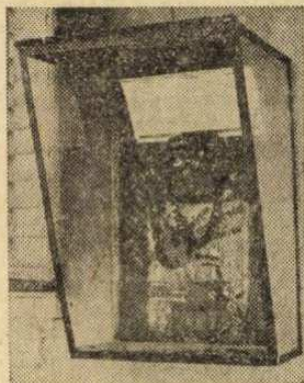
Gál Sándorné, rendező:

— Az új központ eleve kis kapacitással: 900 a befogadóképessége. A budapestiekkel nagyon nehéz kapcsolatot teremteni. Két „pes-ti” kezelőhely van, ezen dolgoznak most négyen. A létszám elég. A nemzetközi beszélgetések többségét azonban, sajnos, törölni kell,

— Adja oda a kislátóknak.
— Na, de pénzt?... Azt nem szabad...

— Nem tudok mit csinálni — adja oda neki a 100 forint alattiakat. Ezeket nyugodtan kiviheti, nem lesz semmi baj...

Sok a pénzes küldemény, így kénytelen a hivatalvezető a 14 éves távirat-kézbesítő becsületes munkájára bízni a pénz kihordását, mert a kézbesítő még nem érkezett vissza. A kézbesítők körében szintén munkatársi hiány van. Most is elmegy egy „egyesített” katonának. A hivatalvezető már bejárta a szomszéd községeket, hogy helyébe felvehessen valakit. Éppen talált volna egy megfelelő embert, de az meg-gondolta magát és inkább a boglári hivatalhoz ment dolgozni. A reggel 8-tól este 9-ig nyitva tartó hivatal vezetőjének még erre is kell, hogy teljen az idejéből, mert maguktól nem jönnek az emberek...

Legalább nyáron lenne rendezebb

Balatonboglár 1

mert egy óra is eltelik, míg csak Budapestet megkapjuk. Feltartja dolgozóinkat az új telefonkönyv hiánya is. Másra ígérték — a mai napig nem érkezett meg. Rádadás az új központ miatt van olyan előfizetők, akinek már negyedszer is változott a hívószáma. Az állandó számkeresgélés visszafajtja a munka ütemét.

Mindezek ellenére az I. félvéri terv teljesítése az előző évihez viszonyítva 110 százalékos, a tervezetthez képest pedig 104. A hivatal eredeti létszámához, a 42 dolgozóhoz, 30 kisegítőt kaptak.

— Az idén „jó dolgom van” — mondja a hivatalvezető —, mert csak olyan embereket kaptam, akik egyébként nagy létszámú hivataloknál dolgoznak. Tehát gyakorlottak, szakképzettek. Erre viszont szükség is van, hiszen a forgalom duplájára emelkedett, mint télen volt. A levéltanyag például többszörösére, jelenleg 200 ezer darab, havi átlagban. A hírlapforgalom 19 százalékkal emelkedett az elmúlt időszakban, 180–200 ezer darab érkezik naponta, ennek a kétharmad részét árusítják, a többi az előfizetőkhez kerül. Mozgóárusaink egyetemisták. A kézbesítőhiány-nal rengeteget küszködünk, nem jelentkezik senki erre

a munkakörre, mert kevés a pénz. Az egyesített kézbesítők fizetése 3000 forint körül van, a távirat-kézbesítőké pedig 2000 forint. Pedig ők helyettesítik az egyesítettet, túlórában, amit szabadnapban kapnak vissza.

— Mindezek alapján a nyárra való felkészülés...?

— A felkészülés egyébként nagyon jó volt. Nem

szólhatunk egy szót sem. Az igazgatóságtól időben megkaptuk az ígért létszámot ami — természetesen — lehetett volna több is. A forgalom évről-évre nagyobb lesz, a kisegítők száma pedig változatlan. De még ez is rengeteg segítséget jelent, hiszen az igazgatóságnak több hivatalról kell gondoskodnia, nemcsak rólunk...

Fonyód

Balatonszentgyörgyről jár be saját gépkocsijával Szakács Sándor, rovatoló:

— Nemcsak Szentgyörgyön dolgozom, de ott is lakom. Kapnék vonatjegyet, de nekem így kényelmesebb. A tiszti tanfolyamról kerültem ide, Fonyódra, kisegíteni. Nagyon sok a munka, de ha valaki szívvel-lélekkel dolgozik, én mondom, el tudja magát foglalni 8 órán keresztül. Reggel 6-ra jövök dolgozni, fél nyolcig segítők az újságokat szétosztani. Addig a takarítók összeállítják nekem bélyegzése a leveleket. Ha az újságokkal készen vagyok, akkor aztán elkezdem a leveleket, amit egész nap, a munkaidőm végéig, azaz délután 2-ig folyamatosan csinálók. Ezek a levélszekrényekből begyűjtött levelek. Annyi van, hogy akár óránként lehetne üríteni a szekrényeket. Egyébként „otthon” is ez a munkaköröm. Átlagfizetést kapok, 2900 forintot, most persze még a kiküldetési díjat is.

A fonyódi IV. osztályú hivatal vezetője Biacs János. Annak ellenére, hogy a kisegítőlétszámából 10 dolgozója hiányzik, nem látszik letört embernek. Humoros, jókedvvel próbál segíteni a gondon, na meg munkaszervezéssel. Mint ahogy írtam, „befogja” a takarítónket is, vagy ma például: a helyi ellenőr leveleket irányított. Elfordult az is, hogy valakit a POK felvevőpénztárosnak küldött, kisegíteni, 6 azonban úgy vélte, a telefonközpontban nagyobb hasznát tudja venni. A 34 dolgozóhoz 19 kisegítőt kaptak.

— Az embereket nagyon meg kell dicsernem — mondja. — Lelkesen dolgoznak. A kisegítők több mint 50 százaléka szakközépiskoláról, tiszti tanfolyamról jött. Vannak köztük olyanok, akik NDK-beli jutalomtázasban részesültek. Sajnos, ez a nyaralás éppen erre az időszakra esik. Két hétig dolgoztak, most elmentek két hétre az NDK-ba, aztán ha visszajöttek, megint két hétig dolgoznak itt. Nem elég, hogy „bedobják” őket a mély vízbe”, ezt a folyamatot még meg is szakítják...

— Hogyan tudják a dolgozók ellátni munkájukat? — Visszakérdezek: Ön hogyan beszél velem? Közvetlen hangnemből, úgy is mondhatnám, magyar a magyarral áll szemben. Az igénybevevőknek viszont több mint 40 százaléka idegen állampolgár. A dolgozók azt megértik, ha egy képeslapot, vagy egy bélyegyet kérnek, de azt már nem tudják megmagyarázni, hogy a központ miért nem képes behozni, mondjuk Olaszországot. Nyelvviszágja senkinek sincs. Van olyan emberünk, aki saját pénzén, saját idejéből nyelvtanfolyamra jár. De ezt nem mindenki teszi meg. Legtöbbjükből hiányzik az öntudat, vagy az energia.

A hivatal reggel 7-től este 9-ig tart nyitva. De már 6 órakor kezdenek. Ekkor érkezik a nagykanizsai postavonlat. Jelenleg 3 mozgóárus és 4 pavilon működik. Ezenkívül 5 hivatali hírlapárus-hely. egy üdülő és 8 kézbesítő árus van. Az egyesített kézbesítők körében minden állást betöltöttek. A távbeszélő-központban kézi kapcsolás van, ami csökkenti a

bevételt. A hivatalvezető szerint a forgalmat ma már lehetlenség ezzel a berendezéssel lebonyolítani. Itt is kevés az ember.

— Milyen a dolgozók elhelyezése?

— Épületen belüli szállás van, amely négyágyas, I. osztályú szállodának megfelelő vendégszobákból áll. Üzemi étkeztetést kapnak a dolgozók. Van nagyon szép saját konyhánk, modern felszereléssel. A kisegítők kiküldetési díjat kapnak.

Az itt dolgozóknak a fizetése kevés. Míg egy kézbesítő 2300 forintot keres, addig a helyi ellenőr fizetése 2700 forint.

Ahogy kivettem Biacs János szavaiból, elégedett, de ugyanakkor elégedetlen. Elégedett akkor, amikor fáradságot nem ismerő, önfeláldozó dolgozóira gondolt. Elégedetlen viszont, amikor azt mondja:

— A Balaton nemcsak a Soproni és a Pécsi Postaigazgatóságé, hanem az egész országé. Ha mindenki együtt tudja élvezni jó meleg vizet, akkor tudjunk együtt is segíteni a problémák megoldásán.

Van elfoglaltság egész napra

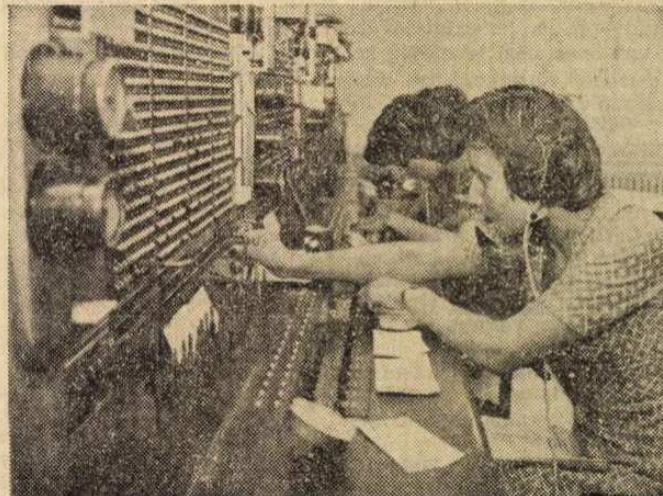
dásán. A két postaigazgatóságon kívül, úgy tudom, van még néhány...

★
A Balaton környékére hárul az ország idegenforgalmának nagyobbik része. A postások — mint eddig mindig — e nyáron is helytállnak. De hadd kanyarodjunk vissza, mit is mondott a fonyódi hivatalvezető? Körülbelül ugyanazt, amit pár évvel ezelőtt a posta egyik vezetője: a Balaton nyári forgalma nem két igazgatóság, hanem a Magyar Posta ügye. És ha ez a gyakorlatban is így lenne, akkor talán mindenütt szakképzett postásokat rendelnének a Balaton mellé.

Bizonyára megszívlelendő a Balaton menti hivatalvezetők azon véleménye is, hogy — jobb szervezéssel — el lehetne hozni a jövőben kerülni a tanulók gyakorlati idejének megszakítását. (L: jutalom-üdülés.) És végül: még jobban meg kell szervezni a kisgépek és műszaki eszközök folyamatos, jó karbantartását a nyári időszakra. Persze, nem ártana egyes esetekben az ígért határidőket is betartani.

S hogy e zárójegyzetben csak negatívumok szerepelnek? Azért van ez, hogy segítsük az egyébként is emberfeletti helytállást, azokat, akik a nyári csúcsgazdálkodást a balatoni forgalom lebonyolítását.

Az oldalt írta: Szilvási Ildikó

Felújított központ, hibás órák

Műveltség fénnel és árnyékkal

Az ENSZ Nevelésügyi, Tudományos és Művelődésügyi Szervezete (UNESCO) több jelentős tanulmányának kidolgozásában hazánk is részt vett. Ezek közül a Művelődés és munkaszervezet című tanulmányában — témájánál fogva — fontos szerepet kaptak a magyar szakszervezetek, közelebbről a Postások Szakszervezete. Alábbi cikkünk a felmérés során két postaszervezetről készült esettanulmány kivonatát tartalmazza.

Szakmai tartás, politizálás, fáradtság

Egy idő óta az járja nálunk: Magyarországon mindenki tanul. Ez a túlzás arra, a szemmel látható igazságra épül, hogy a diákok táborához évente sok ezer felnőtt is csatlakozik. Esti és levelező oktatásunk rendszere — a nyolc általánost vagy a középiskolát valamilyen oknál fogva be nem fejezők és már évek óta dolgozók számára — a munkásművelődés és továbbtanulási ügyét szolgálja. Ennek a dolgozókból verbuválódó önkéntes seregnek helyt kell állnia a napi munkában, a családi tennivalók elvégzésében, s így természetesen jóval több erőfeszítésükbe telik egy-egy végbizonysítvány megszerzése, mint azoknak, akiknek csupán a tanulás a dolguk.

Mégis belevágnak. Csinálják. Évekig háromfelé osztják magukat, mert a tudás-szomj különös valami. Megsokszorozza az akaratot és az erőt. Nemegyszer hallani, „divat” lett nálunk a tanulás. Összintén szólva, roppant empátiát keltő divatnak tartom. Ha egy országban a tanulás divatja elterjed, ha az emberek a lakásépítést, a bútortársálást és a kényelmesebb életvezetést a személyes tárgyak mellett erre a divatra is költönek, erre is áldoznak pénzükből és idejükből, akkor az az ország már elért valamit.

A minap hallottam egy tréfás megjegyzést ezzel kapcsolatban, hogy nálunk mindenki tanul. „Hamarosan kirírhathatunk az országhatárt jelző táblákra — dr. Magyarországra”. Mint minden vice, természetesen ez is karikírozott. Eltűzött ez esetben erőnyit, és olyan nagyon magától értetődőnek, problémátlanoknak, simán, kerekében görögül üvögni vette a munkásművelődés és az általános műveltség helyzetét. Holott természetesen nem az. Hogy mennyire bonyolult, mennyi összetevője és buktatója van a munkásművelődés dolgának, azt a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság két munkahelyén kutattam. A József Távbeszélő Üzemében és a Posta Alközponti Üzemében kérdőívek és személyes beszélgetések felhasználásával próbáltam képet alkotni a dolgozók műveltségi szintjéről, törekvéseiről és a műveltség megszerzésének objektív, valamint szubjektív akadályairól.

Beszélgettem vezetőikkel és „közkatolákkal”, fizikai munkásokkal és irodában tevékenykedőkkel, segéd- és szakmunkásokkal. Áttanulmányoztam mindkét üzem múltját, a munka jelenlegi színvonalát, kérdeztem az embereket családi életük felől, hogy milyen a lakás, mennyi a kereset, hány évesek a gyerekek, tanul-e az asszony, vagy a férj, mire elég a pénz, mire elég a napi 24 óra, ki nek mi a vágya, mit szeretne elérni, mire törekszik és segít-e ebben a törekvésben az üzem, a brigád, a közvetlen főnökség és így tovább.

Azért választottam a mindenről beszélgetés módszerét, mert az egyén műveltségét nem a személyiségbe zárt, elszigetelt pont, épp ellenkezőleg. Minden hatással van rá, minden alakítja, a közvetlen környezet tárgyai és emberi közege egyaránt segíthet vagy gátolhatja. A tanulások csokrából a legjellemzőbb szálakat emeltem ki mindönk okulásá végett.

Érdekes határt jelent a munkahelyi háttér. A 90 éves múlttal, sokféle hagyományokkal büszkélkedő „József” mellett az épp hogy csak 24 esztendő ALKÜZ suhancnak számít. A dolgozók létszámát tekintve elenyésző köztük a különbség, ám annál nagyobb, ha a tőrszárda me-

talitását nézzük. A „József” öregjei — neveltjeik nagy része is — a Posta valamikor kialakított értékrendjét, szellemét a mai napig magukban hordják. A „postai dolgozó” mint gyűjtőfogalom, kicsit mindenkitől különvált tartást ad nekik. Az ALKÜZ-esek más talajból nőttek ki. Ezt a mentalitást csak hallomásból ismerik, a sajátjukat maguk alakították, aminek olyanfajta felhangjai vannak, mint amikkel az ipari munkások körében találkozunk. A helyi adottságok dolgában a „József” helyzete jobb. Megosztottságuk csupán harmas, az ALKÜZ testét viszont 23 részre szabdalják a körülmények. Ez sem a tanulásnak, sem a közösségi életnek nem kedvez.

A „József” dolgozóit a folyamatos üzem sajátos idő- és életbeosztásra készíti. Az ALKÜZ-esek jövő-menő emberei, járják a várost, az országot, a nyolc óra náluk mindig több valamivel. A szakmúveltség mindkét helyen igen erős személyes késztetéssel és a munkahely szorító elvárásaival együtt jelentkezik. A személyes késztetést egy sajátos szakmai tartás fémjelzi. De a szakmacentrikusságnak van olyan ösztönzője is, hogy aki valamelyest ad magára, az nem maradhat el, annak lépést kell tartania a fejlődéssel. A szakoktatás legkülönbözőbb formái iránt nagy az érdeklődés. Újfajta, ám egyre erősödő tendencia a politizálási kedv növekedése, a politika értésének és megítélésének szándéka. A fiatalok jóval kritikusabbak, mint az idősebb korosztály tagjai. Ám a politizáló hajlandóság és a politikai oktatási formák iránti igény nem korlátozódik a fiatalokra.

Az általános műveltség ügye mindkét üzem dolgozóinál a harmadik helyre szorult. Nincs idő mozira, színházra, tárlatra — mondják sokan. És a fáradtság is nagy úr. A fizikális igénybevitelre a három- és az egy-műszakos ugyanúgy panaszkodik.

Többet isznak, többet olvasnak

A két üzem dolgozóit között kiosztott kérdőívek is tartalmazták azt a kérdést, amelyet személyes beszélgetésekkor ugyancsak feltettem: „Pénzkérdés-e Ön szerint a műveltség?” A válaszok többsége határozottan azt állította, nem. De akadtak jónéhányan, akik „is-is”-sel válaszoltak. Mondjuk meg őszintén, némi pénz azért nálunk is kell a művelődéshez, de természetesen legfőbb szerepe nem a pénznek van. Azt mindenesetre jellemzőnek tartotam, hogy ki mennyit szakít el havi keresetéből kulturális, szellemi javakra.

A kérdőívek ez iránt érdeklődő rovataiba persze mindenki azt írhatta be, amit akart. A papírról a számok nem kiabáltak rá még arra sem, aki esetleg csal. Én viszont az alábbi megállapításaimat a kitöltött kérdőívek szerint teszem. Ha hamis lenne a kép, a hiba a kitöltőkben van. Én mindenestre feltételezem, hogy semki sem akarta félrevezetni a kérdőívet...

A „József”-ben a vizsgált végzettségi kategóriák — alap-, közép- és felsőfokú végzettség — mindegyikében kevesebb az összehitt egy főre jutó egyházi átlagjövdelem, mint az ALKÜZ-ösöké. Az eltérések két-háromszáz forintot tesznek ki. Vagyis az ALKÜZ dolgozói jobban keresnek, mint a „József”-ben dolgozók, viszont a kérdőívek összesítése azt mutatja, hogy ez utóbbi üzem kevesebbet kereső munkásai és munkásnői többet isznak, többet költenek alkohorra, mint a testvérüzem tagjai. A

különbség szembeötlő. Az összehitt egy főre jutó havi átlagjövdelemnek majdnem kilenc százalékát költi itál-
ra egy-egy „József”-ben dolgozó. Ugyanez a másik helyen három százalék.

Nem kevésbé érdekes, hogy az összegezés szerint ez a többet ivó társaság jóval többet költ művelődésre is, mint amennyit a nagyobb pénzü ALKÜZ-esek. A havi átlagból dolgozóként kilenc százalékot, az alközpontiaktól a kulturális kiadás dolgozóként négy százalékkal kevesebb. A „József” megkérdezett 42 dolgozójának egy főre jutó átlagos könyvvállománya 300 darab, az ALKÜZ 40 munkásánál egy emberre 160 könyv jut. Tehát durván az előzőnek a fele.

A két üzem brigádjainak belső életét nagyjából egyformán gondok gyötrik. A munkák jellege miatt további ötletekre, színre, elképzelésekre lenne szükség, ha a brigádok belső életének tartalmi jegyeit gazdagítani akarják. A brigádokon belül a korosz-

tály-összetétel is nehezíti a homogenizálódást, a közösségi élet tényleges kialakítását. A fiatalok lakás gondokkal küszködnek itt is, ott is. Várják, vagy éppen építik a leendő otthonot. Kilátástalan helyzetben a vállalkoztam. Legfeljebb azzal, ami érhető: a néhány esztendőre várakozás, az átmeneti állapot és a körülmények nehézségi fokai idegesítő, türelmetlenné teszi őket.

Zárójelben mondom, egy 1969-es miniszeri rendelet értelmében a vállalatok dolgozóinak kamatmentes lakásépítési kölcsönt adhatnak, amit fejlesztési keretükből vehetnek el. A Magyar Posta, ezen belül a TIG kezdetől fogva részese az akciónak. 1969 és 1975 között 250 dolgozójának adott a TIG építési kölcsönt. Ennek mintegy 18 millió forint volt az értéke.

A két üzem közép és idősebb korosztályú dolgozóit rendezett lakáskörülmények között élnek. A család erejét, közegének fontosságát és ala-

któ hatását ők jóval inkább érzékelik, mint a fiatalabbak. A harminc év körüliek hajlamosak elveszni a családdal járó gondokban, de ezek a gondok, ez az elveszés nem tompítja, legfeljebb időszakosan lelassítja művelődési igényüket, aktivitásukat.

Szándékosan hagytam el azokat a számokat, amelyek a politizálás növekvő igényét és a szakképzettség gyarapítására, akár tanfolyamok által, akár más úton való törekvést mutatják. Mint ahogy azt a számot sem szelleteztem, hogy a két üzemben hány olyan dolgozó található, akiknek még mindig nincs meg az általános iskolai végzettségük. A tanulás iránti vágyat, az egyéni törekvést élönek, elevennek láttam mindkét helyen. De mivel a kulturális igény felkeltése folyamatos, mi több, a már felébresztett kíváncsiság is elszáradhat, ha nincs szakadatlanul locsolva és ha eltakarja valami előle a napot, ezért úgy vélem, a „József”-ben is és az ALKÜZ-ben is vigyázni kell a sablonokkal.

Szinte alig volt olyan ember, aki azt mondta volna a két üzemben, ő már nem akar tanulni, gyarapodni. Ez az

akarát kinek-kinek önbizalmat és erőt ad. Csakhogy az akarásnak sokszor maga az élet, az egymás után rohanó hétköznapi gátjai is lehetnek. Ezek a gátak tények. Ezekről mindkét üzemben mindenki beszélt. Ezek a gátak bizonyos százalékban lerombolhatók. Ha a vezetés is akarja. A megmaradó hányad már nem helyi ügy. Egyszerűen társadalmi fejlettségünk jelenlegi állapotára utal, abból táplálkozik. Vagyis a dolgozók életszínvonalának és szellemi színvonalának helyzetéből, amely a fantasztikus elvárások ellenére sem szuperszínvonal még. Hanem jó közepes.

Ezt a jó közepes szintet tükrözték a „József” üzem és az ALKÜZ dolgozóinak véleményükkel, észrevételeikkel, erővelükkel és hibáikkal. Ha értékelni akarom a felmérést, azt kell mondanom, már valamivel többek a munkahelyi és családi meghatározó tényezőknél. És ebben nemcsak saját erőfeszítésük van benne, hanem az üzemüké, a közvetlen és a közvetett főhatóságuké is. S kudarcuk olykor közös fogyatékosságaink-ról árulkodnak.

Szabó Iréne

A műveltség mindenkié — de nem mindenki él vele

bad időt a pénznél, pedig szép jutalmakat kapnak egy-egy osztály elvégzése után. A postaszervektől függően 500—1000 forint jutalomban részesítik azokat, akik vállalkoznak a hiányzó osztályok pótlására.

Azokon a munkahelyeken könnyebb kihelyezett osztályokat indítani, amelyeken a dolgozók munkája közelebb áll a szakmunkához. Ott érdekeltek az általános iskola elvégzésében, hiszen utána szakmunkás képesítést szerezhetnek. Ahol viszont sok segédmunkára van szükség, amelynek végzése közben a dolgozók alig találkoznak szakmunkával, ott nehezen szánják rá magukat a tanulásra. Így például a Kábelüzemben sokan nem végzik el az általános iskolát, vagy az olyan postagazdálkodásokon, amelyeknél sok a kábelépítés; a hálózati építőknek is hasonlóan rossz az arány. A csomagrakodók, járatosok, hírlapárusok is hasonló helyzetben vannak.

Hamarosan heves vita alakult ki. Beszélgető társaim elmondták azokat a nehézségeket, véleményeket, amelyekkel napi szervezőmunkájuk során találkozhatnak.

A Kábelüzemnél egyes építésvezetők arra hívtak, nekik edes mindegy, hogy 4 vagy 8 általános iskolai végzettséggel állnak az árkot. Elég gondjuk van arról, hogy elegendő anyag és szerszám álljon a dolgozók rendelkezésére. Hiába mondja ki a törvény, hogy a vezető feladatai közé tartozik a munkások művelődésének fejlesztése.

Akkor az ilyen vezető szemléletén kellene változtatni...

Súlyos ellentmondásokat kell a vezetőknek legyőzniük. Amikor tanulásra ösztönzik az embereket, elvonják a munkától. A vezetőknek nem érdekük, hogy ilyen módon hozzájáruljanak a munkaerőhiányhoz. Ha ez vezetőknek nincs elegendő embere a rábízott feladatok elvégzéséhez, hogyan várható tőle, hogy hetenként kétszer iskolába küldje a dolgozókat?

Ahol a vezető szorgalmazza az általános iskola elvégzését és a közösségek is vállalják, hogy elvégzik tanulótársuk munkáját a kieső időben, ott rendszerint az az ember nem hajlandó tanulni, akiért a többiek a többletmunkát vállalják. Sokan úgy gondolkoznak: „Mikor nekem a tanulás, én akkor is kubirolni fogok, ha általános iskolai végzettségem lesz”. Az ilyen embereknek nem lehet távlatokat mutatni...

Az ingázók közül is kevesen hajlandók tanulni, még többen törődnek kis háztáji gazdaságukkal, mint a művelődéssel. Sok munkahelyen okoz feszültséget az a kedvezmény, amit az általános iskolát végzők kapnak. Aki időben végezték el tanulmányukat, ezt igazságtalannak érzik...

Felesleges tovább idézni ezeket a mondatokat, ennyi is elég döbbenetet okoz. Szerencsére nem általános ez a felfogás a Postán, de amíg vezetők és munkáskollektívák akadnak, akik vagy amelyek ilyen helytelenül gondolkodnak, újra és újra tisztázni kell a kérdést.

A tanulás nemcsak az egyes emberek érdeke, hanem mindnyájunk közös ügye. Országunk jövője függ attól, hogy az egyes feladatokat megfelelően felkészült emberek látják-e el. Az alapvető ellentmondás nem a munkaerőhiány és a tanulás között éleződik ki, hanem a dolgozó ember hozzáértése és a termelési eszközök fejlettsége között. Olyan társadalmat építünk, amelyben egyetlen ember tudásáról sem szabad lemondanunk. Hiába hirdette meg pártunk XI. kongresszusa a fejlett szocializmus építésének programját, ha az emberek nem készülnek felennek az óriási feladatra az elvégzésére.

Tiszta szavak szorult az anal-fabizmus kérdése is, amelyet sokan kényes kérdésnek neveznek. A Miskolci Postaigazgatóságnál például 82 analfabéta dolgozik. Meg kellene érteni végre, hogy nem szabad hallgatni, hanem sokkal többet kell beszélni ezekről a kérdésekről. Napjainkban az emberek olyan csoportjai kerülnek be a termelésbe, akiknél távol állt a könyv, a tanulás. Életüket évszázados hagyományok irányították, nem pedig a tanulás. Nem kényes kérdések ezek, hanem társadalmunk fejlődésével együtt járó szükség-szerűségek.

A nehézségek ellenére is nagyon sok szép eredményt ért el a Posta dolgozó. Különösen a Budapesti Postaigazgatóságon végeztek el sokan az utóbbi években az általános iskolát.

Szakmátfő tanfolyamok végzésével kötöttük össze az általános iskolát — mondja Biczó István. — Így 1975-ben hetvenöt, 1976-ban negyvenket, az idén pedig huszonöt nyertek általános iskolai és szakmai képesítést. A múlt év decemberi felmérések szerint 921 dolgozó nem rendelkezik általános iskolai végzet-

séggel, s közülük 39-en harminc év alattiak.

A legrosszabb a helyzet a négy nagyvállalatunkban. Helyhiány és egyéb nehézségek miatt csak a 70-esben indíthatunk kihelyezett osztályt. Munkaidő-kedvezményt és jelentős anyagi támogatást kapnak azok, akik vállalkoznak a tanulásra. Hat munkanap szabadságot jár egy osztály elvégzéséért, aki vállalja a szakmátfő tanfolyamot is, külön nyolc nap szabadságot kap. Aki leviszgazik, 300 forint jutalomban részesül, a jelesre vizsgázók 1000 forint jutalmat kapnak egy-egy tanév után. Bérémelesés is együtt jár az iskola elvégzése, a két bizonyítványért 200 forinttal emelkedik a fizetés.

A Posta Központi Kábelüzem 700 dolgozója közül minden negyedik embernek hiányzik az általános iskolai végzettsége. Olyan munkaerőhiánnyal küzdenek, hogy a vidéki építéseknek a munkavégzésük maguk veszik fel a dolgozókat. Igaz, hogy kialakult egy tőrszárda, de a vidéki feladatok elvégzéséhez kevesen vannak.

Nálunk a POKMÜ-nél jobb az általános iskolai végzettség aránya — mondja Kovács Nándorné. — Örven-detes, hogy a húsz év alatti dolgozók között egy, a harminc évnél fiatalabbak közül pedig kettő nem végzett általános iskolát.

A Postás Művelődési Központ anyagi támogatást és módszertani segítséget ad a postaszerveknek közművelődési feladataik elvégzéséhez. Júliusban felhívással fordultak a budapesti postaszervek gazdasági és társadalmi vezetőihez, javaslatot tette a nyolc általános iskolát el nem végzett beiskolázásának különböző formáira. Szeptembertől a Postás Művelődési Központban, a POKMÜ munkásszállásán és a Posta Központi Kábelüzemében konzultációs pontok létrehozását tervezik. Ez lehetőséget ad arra, hogy a 160 óras tanterv mellett 32 órában megbeszéljék a tanulók tanáraikkal a nehezebb anyagrészeket. Ismereteik bővítésére szemléltető eszközöket, rádiót, televíziót, magnetofont, lemezjátszót, könyveket bocsátanak a tanulók rendelkezésére. A Művelődési Központ jelentkezési határidőnek augusztus 10-ét jelölte meg. Addig a napig egyetlen jelentkezés nem érkezett.

Érdekes lenne elgondolkodnia ezeken a kérdéseken minden postaszerv gazdasági vezetőjének, párt-, szakszervezeti és KISZ-titkáranak, a szocialista brigádok vezetőinek és minden becsületes postásnak, azoknak, akik eddig is sokat tettek a közművelődésért, azoknak, akiknek többet kell tenniük, mindenkinek, akinek fontos a jövő.

Szirmai Mária

SPORT

Budapesti postás kulturális és sportnap

Az amatőr sport, a tömegsport ünnepeinek színhelye volt július 31-én a Postás SE sporttelepe. Itt rendezte meg ugyanis a Posta Szakszervezete Kulturális, Agitációs és Propaganda Osztálya, valamint a Társadalmi, Testnevelési és Tömegsport Bizottság — a Postás SE közreműködésével — a **budapesti postás kulturális és sportnapot**.

Az időjárás kegyeibe fogadta a megjelenteket. Tiszta, szép időben, verőfényes nap-sütésben sorakozott fel a Budapesti Postaigazgatóság, a Budapesti Távfutó Igazgatóság, a Budapesti vidéki Postaigazgatóság, a Helyközi Távfutó Igazgatóság, a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság és a Budapesti Központi Postaszervek csapa-

itt is akadtt bőven. Hosszú évek óta magas színvonalú versenyeket vívnak a zöld asztalnál a postás amatőr sportolók. Nem volt ez más-képp az idén sem. A versenyzők névsorában olyan patinás nevek találhatók, mint Liszka Antal, Temes Péter (ők válogatottak is voltak); ennek ellenére minden mérkőzésért alaposan meg kellett küzdeniük.

A Postás SE korszerű tekepályáján nagyon izgalmas versenyt vívtak a férfi és női tekezők. A sportág népszerűsége növekszik. Tavaly például két női csapat indult, az idén pedig már négy csapat vett részt a versenyen. A fejlődés nem csupán a mennyiségben tapasztalható, hanem a minőségben is. (A tavalyi eredményekkel hasonlítottuk

tozott a helyzet. Most már a veterán gyalogló volt az, aki maga mögé utasította a fiatalokat. Jól begyakorolt mozgással sorra előzte meg a gazdaságtalanul igyekvő, egyre merevebben mozgó versenyzőket, és végül a második helyen végzett. Pál bácsi sikere a sport, a tömegsport sikere volt. E kiváló sportember bebizonyította, hogy a rendszeres mozgás, az edzés, a sportszerű életmód csodákra képes.

A távolugrásnál négyen „szolgálták” ki a versenyzőket. Kettőn a mérőszalagot kezelték, egy rendező jegyezte az eredményeket, a negyedik pedig minden ugrás után elsímtotta a homokot. Ez lett volna a feladatuk, semmi más. De ők mást is csináltak. „Fél méterrel közelébb

Céiban a női százások

tásokkal biztatták egymást, a kispályák környékén lelkes szurkolók buzdították kedvenceiket, a tekecsarnokban koppanva döltek a fák szanaszét, a ping-pongteremben keményen pattogott a fehér kauszoklabda, a büféornál sercegett a zsíron a sültkolbász, sörösüvegek koccantak össze, miközben a sporttelep központi épületének társalgójában vagy száz-százhusz gyerek gyönyörködött. Roli bűvész bábjátékában, figyelte Pácsi és Teó bohóc műsorát.

Délután ünnepélyes eredményhirdetésre sorakoztak fel a sportolók. Üdvözlésük közepette vették át a jutalmakat az egyéni győztesek és a csapatok. Az összesített pontverseny eredménye: 1. Budapesti Távfutó Igazgatóság, 319,5 pont; 2. Budapesti Postaigazgatóság, 140,5 pont; 3. Budapesti Központi Postaszervek, 123 pont; 4. Helyközi Távfutó Igazgatóság, 110 pont; 5. Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság, 54 pont; 6. Budapesti vidéki Postaigazgatóság, 44 pont.

A Budapesti Postás Kulturális és Sportnap ezzel az akussal még nem ért véget. A kulturális program keretében a Postás Szimfonikus Zenekar, valamint **Pácsi Sándor**, **Vámos Agnes** és **Vaszkó Katalin** népszerű opera- és operettársulatokkal szórakoztatta a szép számban megjelent nézőket. A művészeknek nagy sikerük volt, többször visszahívták őket a dobogóra.

Délután öt órakor a Postás SE tornászai sportbemutatót tartottak, a műsorral nagy sikert arattak. A bemutatónál párhuzamosan a röplabdapályán nemzetközi röplabdamerkőzést láthattak a nézők. A Postás SE NB II-es női röplabdacsapata játszott a katonai főiskola válogatottal. A mérkőzésen nagyon élvezetes, izgalmas játék alakult ki, bár a közönség bosszúságára lányaink 2:0-as állás után 3:2-re kikaptak.

Este 19 órakor vídám, szórakoztató műsor kezdődött, amelyen fellépett **Alfonzó**. Mondani sem kell, óriási sikere volt. A vídám műsort disco követte.

Összefoglalva elmondhatjuk, hogy a postás dolgozók hangulatos rendezvénye ismét jó lehetőséget biztosított az egészségfejlesztéshez, a szórakozáshoz és a szabad idő hasznos eltöltéséhez. Erősítette a közösségek, munkahelyek közötti barátságot, a kapcsolatokat és hasznos tapasztalatokat nyújtott a következő találkozó megrendezéséhez is.

Tóth Pál György

A dobogón Vaszkó Katalin. A zenekart dr. Vasady Balogh Lajos vezényli

Edzett ifjúságért

Három sportágban — sakk, asztalitenisz és kispályás labdarúgás — rendezte meg a Szegedi Postaigazgatóság Szakszervezeti Tanácsa Bács-Kiskun, Békés és Csongrád megye postásai részére Békéscsabán a területi döntőket.

Eredmények:

Asztalitenisz: női egyéni: 1. Hernádi Zsuzsa (Szeged), 2. Benyák Istvánné (Szeged), 3. Papp Katalin (Hódmezővásárhely); férfi egyéni: 1. Papp László (Békés m. Távk. Ü.), 2. Gál László (Békés m. Távk. Ü.), 3. Hidas Sándor (Baja); női csapat: 1. Szeged, 2. Hód-

mezővásárhely, 3. Békéscsaba; férfi csapat: 1. Békés m. Távk. Ü., 2. Baja, 3. Szeged.

Sakk: női egyéni: 1. Péli Mátyásné (Békés m. Távk. Ü.), 2. Benkő Éva (Hódmezővásárhely), 3. Maróti Lászlóné (Békés m. Távk. Ü.); férfi egyéni: Kiss István (Makó), Seprényi István (Békéscsaba Száll. Ü.), 3. Fodor János (Mezőkovácsháza); női csapat: 1. Békés m. Távk. Ü., 2. Hódmezővásárhely; férfi csapat: 1. Makó, 2. Békés m. Távk. Ü., 3. Mezőkovácsháza.

Kispályás labdarúgás: 1. Szeged, 2. Békéscsaba, 3. Kecskemét.

Petrovski Pál

Női sakkverseny

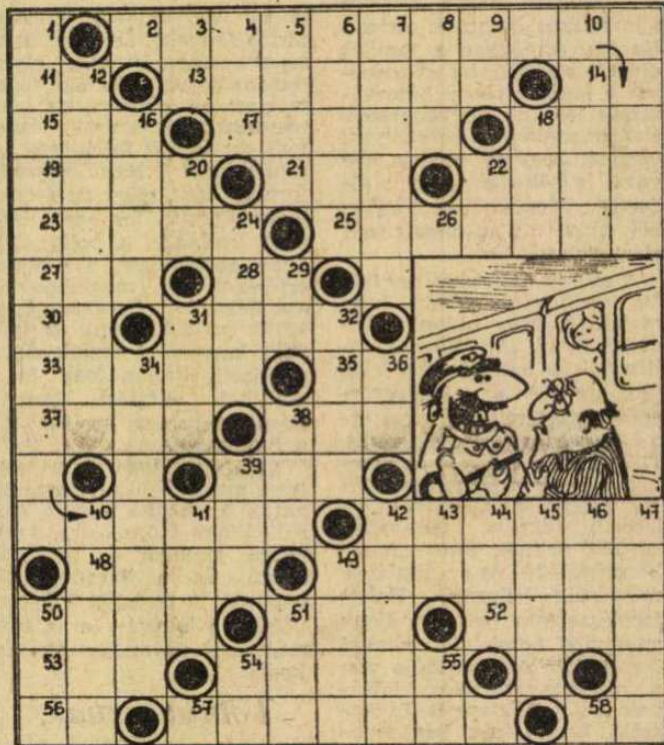
Tizenegy postás szaktársnő utazott Szegedre, hogy részt vegyen a július folyamán megrendezett országos női egyéni sakkbajnokságon. A 10 fordulós versenyt a Dorozsmai úti oktatási központban rendezték meg. **Erődős Károlynak**, a versenybíró-ság vezetőjének irányításával.

A verseny eredménye: 1. Ratalics Éva (KPSZ), 2. Somogyi Zoltánné (Bu. vi.), 3. Kiss Katalin (Debrecen), 4. dr. Molnár Jánosné (Sopron), 5. Hegyi Gáborné (KPSZ), 6. Sipos Agnes (Debrecen), 7. Mikó Csabáné (Sopron), 8. Zsefe Magdolna (Tig.), 9. Süttö Katalin (Tig.), 10. Balogh Ferencné (Szeged), 11. Maróti Lászlóné (Szeged).

A verseny még magasabb színvonalú és izgalmasabb is lehetett volna, ha a távolmaradt területiek képviselői is megismerik jelenlétükkel a rendezőket. Reméljük, ezúttal így lesz.

Szente Imre

Keresztrejtvény

A pályaudvaron egy férfi megkérdez egy vasutat: — *Mondja, uram, van még idő a vonatindulásig, hogy elbúcsúzzam a feleségemtől?*

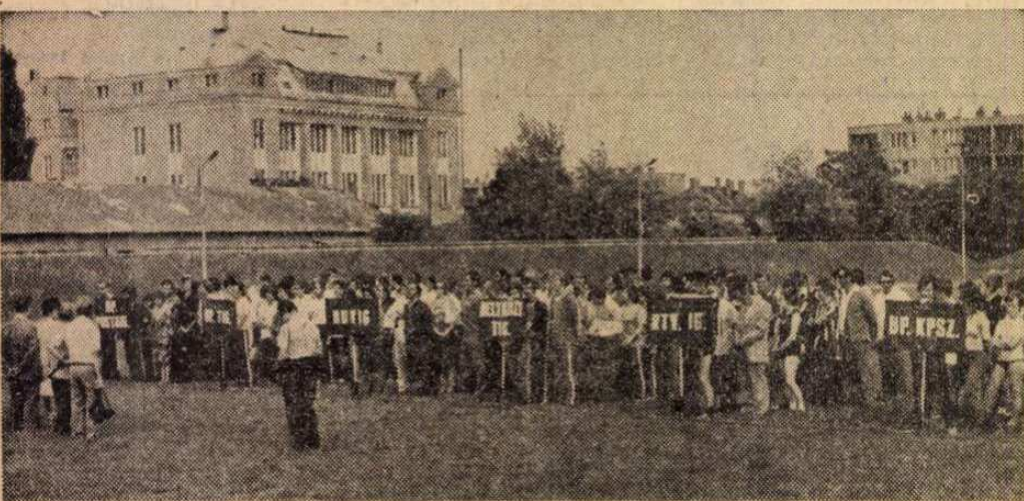
A válasz a vízszintes 2. és függőleges 1. alatt található.

VÍZSZINTES: 2. A poén első része. 11. Puha fém. 13. Színészek, zenészek. 14. Ősi mezopotámiai város (ford.). 15. Lóbiztatás. 17. Neves úszónő az NDK-ban. 18. Sajtóműfaj. 19. Idegen hosszúság. 21. Kezet páratlanjai. 22. Gabona. 23. Riadó, ismert idegen szóval (ford.). 25. Nyugatnémet képes magazin. 27. Kevert aki. 28. Négylábú. 30. Állati lakó. 31. Kutya fajta. 33. Retikül. 35. Folyó a Szovjetunióban. 37. Névelés nyelvtani fogalom. 38. Becézett férfinév. 39. Karikagyűrűs. 42. Békéről híres város. 48. Közeli-keleti nép. 49. Francia költő, utolsó kockájában keresztnevének kezdőbetűjével. 50. Aki győz. 51. Mezőgazdasági eszköz. 52. Éles szerszám. 53. I. K. E. 54. Sokak kedvenc műfaja. 56. Római pénz (ford.). 57. Város Spanyolországban. 58. Mutatószó.

FÜGGŐLEGES: 1. A poén második része. 3. Fél zene! 4. Csörgő Bálné (Budapest), Angol sör. 5. Fatörzs része. 6. Drotár Lajos (Budapest), Juhasz Sándorné (Szeged), Keletem-épület, Indiában). 7. Mény László (Tolcsa) és Idegen női név. 8. Franciául: nyertek.

Az előző számban közölt keresztrejtvény helyes megfejtése: vízszintes: 8. Déli szél. 13. Puszták népe. 33. Ozorai példa. 48. Kézfogások. 60. Látozás. Függőleges: 40. Tihanyi. Könyvjutalmat nyertek: Csörgő Bálné (Budapest), Drotár Lajos (Budapest), Juhasz Sándorné (Szeged), Keletem-épület, Indiában). 7. Mény László (Tolcsa) és Idegen női név. 8. Franciául: nyertek.

— Bányhidi —

Felvonultak a csapatok

ta az ünnepélyes megnyitóra. A rendezvényt a versenyzők és a több száz néző előtt **Baranyai Gézá** né, a Postások Szakszervezete Kulturális, Agitációs és Propaganda Osztályának vezetője nyitotta meg. Elmondta, hogy a tömegsportban a Postának nagy hagyományai vannak. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint az, hogy a budapesti postások sportrendezvényét immár a huszadik alkalommal rendezik meg. Sok sikert kívánt a versenyzőknek, kellemes szórakozást minden megjelentnek.

Elkezdődtek a versenyek. A résztvevők atlétikában, labdarúgásban, asztaliteniszben, röplabdában, tekeben, sakkban mérték össze erejüket. A legnagyobb érdeklődés a férfi és női kispályás labdarúgó mérkőzéseket kísérte. Különkülön kialakultak az egyes postaszervek szurkolóárdái, zsívalyágukból a sporttelep távoli sarkában is követni lehetett az egyes mérkőzések eseményeit. Érdekes tapasztalat: a nők meccsein alig-alig hallatszott a már csaknem megszokott, enyhén gúnyos, amolyan jóindulatú lenéző közbekijabálás. Dehát ez érthető, ugyanis a lányok, asszonyok bőven rászolgáltak arra, hogy komolyan vegyék őket. Minden csapatban akadott több olyan játékos is, aki szellemesen cselez, „lát” a pályán, átadásait jól időzíti és keményen, férfi módra lövi meg a labdát.

Kint forrón tűzött a nap, bent a csarnokban kellemes hűvös fogadta azokat, akik az asztalitenisz versenyekre voltak kíváncsiak. Látnivaló

400 m-en házi verseny alakult ki

össze a mostani teljesítményeket.) Az atlétikai versenyeket óriási küzdelem jellemezte, bár egyes számokban klassziszkülönbségek is mutatkoztak. A férfiak 100, 400, 1500 méteres síkfutásban, 3000 méteres gyaloglásban, valamint három ügyességi számban: kezd az iramot, fiam!” „Emelj ki jobban, és ne csapj le a lábaddal!” „Ez most jó volt, csak próbáld még lendületesebben nekifutni!” Ilyen és ehhez hasonló tanácsokat osztogattak a versenyzőknek. Megtehetők, mert a versenybenyújtott többsége — időmérők, távol-

A győztes ugrás

távolugrásban, magasugrásban és súlylökésben mérték össze erejüket. A női versenyszámok: 100, 400 méteres síkfutás, távolugrás, magasugrás és súlylökés. Ezenkívül a nőknek 4 x 100 méteres, a férfiaknak 4 x 200 méteres váltófutás szerepelt a programban. Mindenki kíváncsi arra, vajon a Budapesti Távfutó Igazgatóság atlétái megőrzik-e hosszú évek óta tartó fölényüket. A papírforga beigazolódott. A TIG-esek sorra aratták győzelmeiket, sőt nem egy versenyszámban három versenyzőjük állhatott fel a dobogóra.

A versenyeken való részvétel nem volt korhatárhoz kötve. Igaz, a legtöbb versenyszámban tizen-, huszonevesek vettek részt, de akadott olyan is — mint például a 3000 méteres gyaloglás —, amelyben a versenyzők között vagy negyvenöt év különbség volt. Ugyanis a gyaloglásban elindult a hatvanhárom éves **Stefánik Pál**, az 1953. évi magyar atlétikai bajnokság harmadik helyezettje, a hajdani válogatott postás gyalogló. A fiatal gyaloglók nem tisztelték a tekintélyt, nagy lendülettel kezdtek, és bizony jónéhányuk Pál bácsi előtt rőtt a köröket. A harmadik, negyedik körnél azonban megvál-